

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60
17 юли 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/C 231/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/C 231/02 Дело C-10/17 P: Жалба, подадена на 11 януари 2017 г. от Polo Club срещу определението на Общия съд (девети състав), постановено на 10 ноември 2017 г. по дело T-67/15 — Polo Club/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост 2

2017/C 231/03 Дело C-50/17 P: Жалба, подадена на 31 януари 2017 г. от Universidad Internacional de la Rioja, S.A. срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 1 декември 2016 г. по дело T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO — Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR) 2

2017/C 231/04 Дело C-147/17: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Constanța (Румъния), постъпило на 23 март 2017 г. — Sindicatul Familia Constanța и др./Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța 3

2017/C 231/05 Дело C-148/17: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshofs (Германия), постъпило на 24 март 2017 г. — Peek & Cloppenburg KG/Peek & Cloppenburg KG 4

2017/C 231/06 Дело C-161/17: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 31 март 2017 г. — Land Nordrhein-Westfalen/Dirk Renckhoff 5

2017/C 231/07	Дело C-171/17: Иск, предявен на 5 април 2017 г. —Комисия/Унгария	5
2017/C 231/08	Дело C-179/17: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Испания), постъпило на 7 април 2017 г. — Bankia S.A./Alfonso Antonio Lau Mendoza и Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez	6
2017/C 231/09	Дело C-192/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 13 април 2017 г. — Cobra SpA/Ministero dello Sviluppo Economico	7
2017/C 231/10	Дело C-196/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 13 април 2017 г. — Kathrin Meyer/TUIfly GmbH	8
2017/C 231/11	Дело C-197/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 13 април 2017 г. — Thomas Neufeldt и др./TUIfly GmbH	9
2017/C 231/12	Дело C-198/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 13 април 2017 г. — Ivan Wallmann/TUIfly GmbH	10
2017/C 231/13	Дело C-200/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 13 април 2017 г. — Susanne de Winder/TUIfly GmbH	10
2017/C 231/14	Дело C-201/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 13 април 2017 г. — Holger Schlosser и Nicole Schlosser/TUIfly GmbH	11
2017/C 231/15	Дело C-202/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 13 април 2017 г. — Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe/TUIfly GmbH	12
2017/C 231/16	Дело C-208/17 P: Жалба, подадена на 21 април 2017 г. от NF срещу определението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-192/16, NF/Европейски съвет .	12
2017/C 231/17	Дело C-209/17 P: Жалба, подадена на 21 април 2017 г. от NG срещу определението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-193/16, NG/Европейски съвет	13
2017/C 231/18	Дело C-210/17 P: Жалба, подадена на 21 април 2017 г. от NM срещу определението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-257/16, NM/Европейски съвет	14
2017/C 231/19	Дело C-212/17: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 24 април 2017 г. — Simón Rodríguez Otero/Televisión de Galicia S.A.	15
2017/C 231/20	Дело C-225/17 P: Жалба, подадена на 27 април 2017 г. от Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 17 февруари 2017 г. по съединени дела T-14/14 и T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет на Европейския съюз	15
2017/C 231/21	Дело C-226/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 28 април 2017 г. — Brigitte Wittmann/TUIfly GmbH	17
2017/C 231/22	Дело C-228/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 28 април 2017 г. — Reinhard Wittmann/TUIfly GmbH	18

2017/C 231/23	Дело C-238/17: Преюдициално запитване от Vilniaus miesto apylinkės teismas (Литва), постъпило на 9 май 2017 г. — „Renerga“ UAB/„Energijos skirstymo operatorius“ AB, „Lietuvos energijos gamyba“ AB	18
2017/C 231/24	Дело C-246/17: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 10 май 2017 г. — Ibrahima Diallo/État belge	19
2017/C 231/25	Дело C-265/17 P: Жалба, подадена на 16 май 2017 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 7 март 2017 г. по дело T-194/13, United Parcel Service/Европейска комисия	21
Общ съд		
2017/C 231/26	Дело T-637/15: Решение на Общия съд от 31 май 2017 г. — Alma-The Soul of Italian Wine/EUIPO — Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на ЕС „SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE“ — По-ранна словна марка на ЕС „VIÑA SOL“ — Относително основание за отказ — Накърняване на отличителния характер — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	22
2017/C 231/27	Дело T-519/16: Решение на Общия съд от 17 май 2017 г. — Piessevaux/Съвет (Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Прехвърляне към пенсионната схема на Съюза — Предложение за бонус за осигурителен стаж за пенсия — Член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника — Нови общи разпоредби за прилагане — Равно третиране — Придобити права — Оправдани правни очаквания)	22
2017/C 231/28	Дело T-164/16: Определение на Общия съд от 17 май 2017 г. — Piper Verlag/EUIPO (THE TRAVEL EPISODES) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „THE TRAVEL EPISODES“ — Абсолютно основание за отказ — Искане за изменение — Действие, което не може да бъде извършено от апелативния състав — Неспазване на изискванията за форма — Недопустимост)	23
2017/C 231/29	Дело T-207/16 R: Определение на председателя на Общия съд от 8 май 2017 г. — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Комисия (Обезпечително производство — Обществени поръчки — Предупреждение за отстраняване — Предупреждение за проверка — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	23
2017/C 231/30	Дело T-285/16: Определение на Общия съд от 15 май 2017 г. — Dominator International/EUIPO (DREAMLINE) (Марка на Европейския съюз — Посочваща Европейския съюз международна регистрация — Словна марка „DREAMLINE“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 — Член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009 — Явно недопустима или явно лишена от всякакво правно основание жалба — Член 126 от Процедурния правилник)	24
2017/C 231/31	Дело T-481/16 RENV: Определение на Общия съд от 17 май 2017 г. — Cuallado Martorell/Комисия (Публична служба — Наемане на служители — Конкурс на общо основание — Недопускане до участие в устния изпит — Оценяване на писмения изпит — Решение да не се впише името на жалбоподателя в списъка с издържалите конкурса лица — Възможност за конкурсната комисия да предостави на един от членовете си проверката на писмените работи — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти лишена от всякакво правно основание)	25
2017/C 231/32	Дело T-785/16: Определение на Общия съд от 16 май 2017 г. — BSH Electrodomesticos España/EUIPO — DKSH International („Ufesa“) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Ufesa“ — Уреждане на спор по взаимно съгласие — Придобиване от жалбоподателя на заявената марка — Липса на основание за произнасяне)	25

2017/C 231/33	Дело T-170/17 R: Определение на председателя на Общия съд от 18 май 2017 г. — RW/Комисия (Обезпечително производство — Публична служба — Длъжностни лица — Изпращане в отпуск и пенсиониране — Пенсионна възраст — Член 42в от Правилника — Молба за спиране на изпълнението — Fumus boni iuris — Неотложност — Балансиране на интересите)	26
2017/C 231/34	Дело T-113/17: Жалба, подадена на 20 февруари 2017 г. — Crédit Agricole и Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/Комисия	27
2017/C 231/35	Дело T-242/17: Жалба, подадена на 25 април 2017 г. — SC/Eulex Kosovo	28
2017/C 231/36	Дело T-244/17: Иск, предявен на 26 април 2017 г. — António Conde & Companhia/Комисия	29
2017/C 231/37	Дело T-254/17: Жалба, подадена на 28 април 2017 г. — Intermarché Casino Achats/Комисия	29
2017/C 231/38	Дело T-255/17: Жалба, подадена на 28 април 2017 г. — Les Mousquetaires и ITM Entreprises/Комисия	30
2017/C 231/39	Дело T-268/17: Жалба, подадена на 8 май 2017 г. — Съвместно предприятие Clean Sky 2/Revoind Industriale	31
2017/C 231/40	Дело T-269/17: Жалба, подадена на 8 май 2017 г. — Съвместно предприятие Clean Sky 2/Revoind Industriale	32
2017/C 231/41	Дело T-270/17: Жалба, подадена на 8 май 2017 г. — Съвместно предприятие Clean Sky 2/Revoind Industriale	33
2017/C 231/42	Дело T-271/17: Жалба, подадена на 8 май 2017 г. — Съвместно предприятие Clean Sky 2/Revoind Industriale	34
2017/C 231/43	Дело T-272/17: Жалба, подадена на 5 май 2017 г. — Webgarden/EUIPO (Dating Bracelet)	35
2017/C 231/44	Дело T-283/17: Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — SH/Комисия	35
2017/C 231/45	Дело T-284/17: Жалба, подадена на 12 май 2017 г. — Le Pen/Парламент	36
2017/C 231/46	Дело T-285/17: Жалба, подадена на 12 май 2017 г. — Янукович/Съвет	37
2017/C 231/47	Дело T-286/17: Жалба, подадена на 12 май 2017 г. — Yanukovych/Съвет	38
2017/C 231/48	Дело T-288/17: Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — Sky/EUIPO — Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	39
2017/C 231/49	Дело T-290/17: Жалба, подадена на 16 май 2017 г. — Stavutskyi/Съвет	40
2017/C 231/50	Дело T-291/17: Жалба, подадена на 16 май 2017 г. — Transdev и др./Комисия	41
2017/C 231/51	Дело T-292/17: Жалба, подадена на 16 май 2017 г. — Област Île-de-France/Комисия	41
2017/C 231/52	Дело T-294/17: Жалба, подадена на 12 май 2017 г. — Lion's Head Global Partners/EUIPO — Lion Capital (Lion's Head)	42
2017/C 231/53	Дело T-297/17: Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — VSM/EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)	43
2017/C 231/54	Дело T-299/17: Жалба, подадена на 16 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)	43
2017/C 231/55	Дело T-300/17: Жалба, подадена на 17 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)	44

2017/C 231/56	Дело T-301/17: Жалба, подадена на 17 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)	45
2017/C 231/57	Дело T-302/17: Жалба, подадена на 18 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)	45
2017/C 231/58	Дело T-303/17: Жалба, подадена на 18 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)	46
2017/C 231/59	Дело T-304/17: Жалба, подадена на 18 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)	47
2017/C 231/60	Дело T-305/17: Жалба, подадена на 17 май 2017 г. — Red Bull/EUIPO (Изображение на успоредник, състоящ се от две полета в различни цветове)	47
2017/C 231/61	Дело T-307/17: Жалба, подадена на 18 май 2017 г. — Adidas/EUIPO — Shoe Branding Europe (Изображение на три паралелни ивици)	48
2017/C 231/62	Дело T-310/17: Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — Lion's Head Global Partners/EUIPO — Lion Capital (LION'S HEAD global partners)	49
2017/C 231/63	Дело T-311/17: Жалба, подадена на 19 май 2017 г. — Stips/Комисия	49
2017/C 231/64	Дело T-313/17: Жалба, подадена на 22 май 2017 г. — Wajos/EUIPO (Форма на бутилка)	50
2017/C 231/65	Дело T-314/17: Жалба, подадена на 23 март 2017 г. — Nosio/EUIPO (MEZZA)	50
2017/C 231/66	Дело T-318/17: Жалба, подадена на 19 май 2017 г. — Съвместно предприятие Clean Sky 2/Revoind Industriale	51
2017/C 231/67	Дело T-330/17: Жалба, подадена на 16 май 2017 г. — Ceobus и др./Комисия	52
2017/C 231/68	Дело T-331/17: Жалба, подадена на 23 май 2017 г. — Steifer/ЕИСК	53
2017/C 231/69	Дело T-757/15: Определение на Общия съд от 3 май 2017 г. — Facebook/EUIPO — Brand IP Licensing („lovebook“)	53
2017/C 231/70	Дело T-84/17: Определение на Общия съд от 18 май 2017 г. — Consorzio IB Innovation/Комисия	54
2017/C 231/71	Дело T-95/17: Определение на Общия съд от 5 май 2017 г. — King.com/EUIPO — TeamLava (Екрани и икони)	54
2017/C 231/72	Дело T-126/17: Определение на Общия съд от 18 май 2017 г. — Consorzio IB Innovation/Комисия	54

Поправки

2017/C 231/73	Поправка на известие в Официален вестник по дело T-86/17 (ОВ С 104, 3.4.2017 г.)	55
2017/C 231/74	Поправка на публикуваното в Официален вестник известие по дело T-161/17 (ОВ С 151, 15.5.2017 г.)	57

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 231/01)

Последна публикация

ОВ С 221, 10.7.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 213, 3.7.2017 г.

ОВ С 202, 26.6.2017 г.

ОВ С 195, 19.6.2017 г.

ОВ С 178, 6.6.2017 г.

ОВ С 168, 29.5.2017 г.

ОВ С 161, 22.5.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 11 януари 2017 г. от Polo Club срещу определението на Общия съд (девети състав), постановено на 10 ноември 2017 г. по дело T-67/15 — Polo Club/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-10/17 P)

(2017/C 231/02)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Polo Club (представител: D. Masson, адвокат)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Lifestyle Equities CV

С определение от 1 юни 2017 г. Съдът (десети състав) обяви жалбата за недопустима.

Жалба, подадена на 31 януари 2017 г. от Universidad Internacional de la Rioja, S.A. срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 1 декември 2016 г. по дело T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO — Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)

(Дело C-50/17 P)

(2017/C 231/03)

*Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподател: Universidad Internacional de la Rioja, S.A. (представители: C. Lema Devesa и A. Porrás Fernández-Toledano, адвокати)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 1 юни 2017 г. Съдът (девети състав) отхвърли жалбата и реши Universidad Internacional de La Rioja, S.A. да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Constanța (Румъния), постъпило на 23 март 2017 г. —
Sindicatul Familia Constanța и др./Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului
Constanța

(Дело C-147/17)

(2017/C 231/04)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Constanța

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Sindicatul Familia Constanța и др.

Отговорник: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на член 1, параграф 3 от Директива 2003/88/ЕО⁽¹⁾ във връзка с член 2 от Директива 89/391/ЕИО⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че от приложното поле на Директива 89/391/ЕИО се изключва дейността на приемни родители, извършвана от жалбоподателите?
- 2) В случай на отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли член 17 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкува в смисъл, че извършваната от жалбоподателите дейност на приемни родители може да е предмет на дерогация от разпоредбите на член 5 от същата директива по силата на член 17, параграф 1, параграф 3, букви б) и в) или параграф 4, буква б)?
- 3) В случай на положителен отговор на втория въпрос, трябва ли член 17, параграф 1 или, евентуално, член 17, параграф 3 или 4 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкува в смисъл, че такава дерогация трябва да бъде изрична или може да е също подразбираща се — чрез приемане на специален нормативен акт, предвиждащ други правила за организация на работното време за дадена професионална дейност? В случай че е допустимо такава дерогация да не е изрична, какви са минималните изисквания, за да се счита, че дадена национална разпоредба въвежда дерогация, и дали една такава дерогация може да бъде изразена по начините, произтичащи от Закон № 272/2004?
- 4) В случай на отрицателен отговор на първия, втория или третия въпрос, трябва ли член 2, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкува в смисъл, че периодът, прекаран от приемния родител заедно с детето, за което се грижи, в собственото му жилище или в друго избрано от приемния родител място, се счита за работно време, макар че той не извършва нито една от дейностите, предвидени в индивидуалния му трудов договор?
- 5) В случай на отрицателен отговор на първия, втория или третия въпрос, трябва ли член 5 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на национална разпоредба като съдържащата се в член 122 от Закон № 272/2004; и в случай на отговор в смисъл, че член 17, параграф 3, букви б) и в) или параграф 4, буква б) от Директива 2003/88/ЕО е приложим, трябва ли този член да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на тази национална разпоредба?
- 6) В случай на отрицателен отговор на първия въпрос и положителен отговор на четвъртия въпрос, трябва ли член 7, параграф 2 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкува в смисъл, че той все пак допуска плащането на обезщетение, равно на това, което работникът би получил за времето на платения годишен отпуск, след като естеството на извършваната от приемните родители дейност им пречи да ползват такъв отпуск или, макар и отпускът да е бил формално разрешен, работникът продължава на практика да упражнява същата дейност, ако във въпросния период не е получил разрешение да се отдели от детето, за което се грижи? В случай на положителен отговор, за да има право на обезщетение, необходимо ли е работникът да е поискал разрешение да прекара годишния отпуск без детето и работодателят да не е дал такава разрешение?

- 7) В случай на отрицателен отговор на първия въпрос, положителен отговор на четвъртия въпрос и отрицателен отговор на шестия въпрос, противоречи ли член 7, параграф 1 от директивата на член 122, параграф 3, буква г) от Закон № 272/2004 в случай, при който този закон предоставя на работодателя правото да реши по своя преценка дали да разреши на приемния родител да прекара годишния отпуск без детето, и ако отговорът е положителен, дали невъзможността фактически да се ползва отпуск вследствие на законовата разпоредба, представлява нарушение на правото на Съюза, предвиждащо условията за възникване на правото на обезщетение на работника? В случай на положителен отговор, дали такова обезщетение трябва да бъде изплатено от държавата поради нарушение на член 7 от директивата или от публичния орган в качеството му на работодател, който не е гарантирал отделянето на детето от приемния родител в периода на годишния отпуск. В такъв случай необходимо ли е работникът, за да има право на обезщетение, да е поискал разрешение да прекара отпуска без детето, а работодателят да не е дал такова разрешение?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейски парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ 2003 L 299, стр. 9, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

⁽²⁾ Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ 1989 L183, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88).

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshofs (Германия), постъпило на 24 март 2017 г. — Peek & Cloppenburg KG/Peek & Cloppenburg KG

(Дело C-148/17)

(2017/C 231/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Ответник: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с член 14 от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾ положение, при което недействителността или отмяната на национална марка, която представлява основанието да се претендира предходността на марка на Съюза и е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита, може да бъде установена a posteriori само когато предпоставките за обявяване на недействителността или за отмяната са били налице не само към момента на отказа от марката или на изтичането на срока ѝ на защита, но и към момента на постановяване на съдебното решение, с което това се установява?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Има ли претендирането на предходността по член 34, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽²⁾ за последица това, че правата, произтичащи от националната марка, са погасени и не могат повече да бъдат правомерно използвани или това, че националната марка остава в сила въз основа на правото на Съюза дори когато не е вписана повече в регистъра на съответната държава членка, в резултата на което може и трябва да продължи да бъде правомерно използвана?

⁽¹⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299 от 8 ноември 2008 г., стр. 25).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78 от 24 март 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 31 март 2017 г. — Land Nordrhein-Westfalen/Dirk Renckhoff

(Дело C-161/17)

(2017/C 231/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Land Nordrhein-Westfalen

Ответник: Dirk Renckhoff

Преюдициални въпроси

Представява ли прикачването на произведение от друг уебсайт, където то е свободно достъпно за всички ползватели на интернет с разрешението на носителя на авторското право, към собствен уебсайт, намиращ се на публично разположение, акт на „предоставяне на публично разположение“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО⁽¹⁾, когато производението първо е копирано на сървър, а след това е качено оттам на собствен уебсайт?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230 и поправка в ОВ L 168, 25.6.2016 г., стр. 19).

Иск, предявен на 5 април 2017 г. — Комисия/Унгария

(Дело C-171/17)

(2017/C 231/07)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Bottka и H. Tserera-Lacombe)

Ответник: Унгария

Искания на ищеца

Комисията иска от Съда:

— да установи, че националната система за мобилни плащания, установена и поддържана в действие от Унгария, уредена със Закон СС от 2011 г. и Постановление № 356/2012 на правителството от 13 декември 2012 г. за неговото изпълнение, което въвежда монопол, предоставяйки изключителни права на Nemzeti Mobilfizetési Zrt. и възпрепятства навлизането на пазара на едро на мобилни плащания, който преди това е бил открит за конкуренция, и чието въвеждане освен това не е нито необходимо, нито пропорционално, противоречи:

— на първо място, на член 15, параграф 2, буква г) и на член 16, параграф 1 от Директива 2006/123/ЕО⁽¹⁾ и

— на второ място, на членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС.

— да осъди Унгария да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Закон СС от 1 април 2011 г. (a nemzeti mobilfizetési rendszerről szóló, 2011. április 1-jei СС. Törvény) относно националната система за мобилни плащания, наричан по-нататък „Законът“, изменя правната рамка на услугите за мобилни плащания, считано от 1 април 2013 г., макар че поражда задължително действие едва от 2 юли 2014 г. Законът определя услугите за централизирана мобилна търговия в следните области: а) обществената услуга за паркиране, б) концесията за достъп до обществената пътна мрежа за движение по нея, в) превоз на хора, извършван от държавно предприятие, г) други услуги, предоставяни от държавни образувания. Сред споменатите услуги, на практика в Унгария до момента е възможно да се извършват мобилни плащания само в рамките на обществената услуга за паркиране и в рамките на концесията за достъп до обществената пътна мрежа за движение по нея (стикер за електронна система за събиране на винетни такси „e-matrica“ и системата „HU-GO“). Въпреки това предмет на настоящото производство са четирите регулирани от Закона области.

Според Комисията и що се отнася до обществената услуга за паркиране, търговското дружество Nemzeti Mobilfizetési Zrt. извършва в основни линии същата дейност, която в предходната система са извършвали доставчиците на услуги за мобилни плащания, с тази разлика, че се ползва с изключително право да сключва договори с оператори на паркинги и че тарифите му са регулирани. Същото трябва да се каже и за попадащото в обхвата на концесията за достъп до обществената пътна мрежа за движение по нея, тъй като Nemzeti Mobilfizetési Zrt. е единственият доставчик на услуги, който запазва договорна връзка с доставчика на обществената услуга и който може да продава пряко разрешението за използване на пътя. По този начин в тези две области останалите доставчици на услуги за мобилни плащания и на услуги за мобилна телефонна връзка могат само да препродават.

Следователно установяването на националната система за мобилни плащания и изключителните права, предоставени на Nemzeti Mobilfizetési Zrt., възпрепятства, както за унгарски, така и за чуждестранни предприятия, навлизането на пазара на едро на мобилни плащания — т.е. на пазара на услугите, предоставяни на други доставчици, които препродават услуги за мобилни плащания, по силата на договорни отношения с доставчиците на обществената услуга за паркиране или други обществени услуги —, който преди това е бил открит за конкуренция. По този начин според Комисията нормите относно националната система за мобилни плащания, взети в тяхната съвкупност, пораждат дискриминация и противоречат на свободата на установяване (нарушение на член 15 от Директива 2006/123 и на член 49 от ДФЕС). Тези норми са също така в противоречие със свободното предоставяне на услуги (нарушение на член 16 от Директива 2006/123 и на член 56 от ДФЕС), тъй като изключителните права, предоставени на Nemzeti Mobilfizetési Zrt. ограничават предоставянето на трансгранични услуги. Във връзка с останалите услуги за централизирана мобилна търговия, по отношение на които все още не е възможно в Унгария да се извършват мобилни плащания, Законът установява същото изключително право в полза на Nemzeti Mobilfizetési Zrt. и изложеният по-горе правен анализ е също така валиден.

Съобразно релевантните разпоредби на Договора за функционирането на ЕС и на Директива 2006/123, ограничения на свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги могат да се въвеждат само когато не са дискриминационни и служат на обществения интерес, и когато освен това отговарят на изискванията за необходимост и пропорционалност. По мнение на Комисията представените от Унгария доводи не позволяват да се обосноват въведените със Закона ограничения, тъй като не отговарят на изискванията за необходимост и пропорционалност.

⁽¹⁾ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ 2006, L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).

Преюдициално запитване от **Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Испания)**, постъпило на 7 април 2017 г. — **Bankia S.A./Alfonso Antonio Lau Mendoza и Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez**

(Дело С-179/17)

(2017/С 231/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Страни в главното производство

Взискател: Bankia S.A.

Длъжници: Alfonso Antonio Lau Mendoza и Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли на членове 6 и 7 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ относно неравноправните клаузи в потребителските договори национална съдебна практика (решение на Върховния съд от 18 февруари 2016 г.), съгласно която, макар клаузата относно предсрочната изискуемост да е неравноправна и макар искането за принудително изпълнение да се основава именно на тази клауза, принудителното изпълнение върху ипотекирания имот не трябва да се прекратява, тъй като продължаването му е по-благоприятно за потребителя, като се има предвид, че при евентуално принудително изпълнение на решение, постановено в исково производство по член 1124 от Гражданския кодекс, потребителят не може да се ползва от процесуалните привилегии, присъщи за принудителното изпълнение върху ипотекиран имот, но без в посочената съдебната практика да се взема предвид, че съгласно последователната и установена практика на самия Върховен съд същият член 1124 от Гражданския кодекс (предвиден за договорите, пораждащи насрещни задължения) не е приложим към договора за заем, тъй като това е реален и едностранен договор, който не влиза в сила, докато паричната сума не бъде предадена и който съответно поражда задължения само за заемополучателя, а не за заемотателя (кредитора), което означава, че ако посочената практика на Върховния съд се приложи в исковото производство, в полза на потребителя може да бъде постановено решение, с което се отхвърля искането за разваляне на договора и за обезщетение, и повече няма да може да се твърди, че продължаването на принудителното изпълнение върху ипотекирания имот е по-благоприятно за потребителя?
- 2) Противоречи ли на членове 6 и 7 от Директива 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори — ако се приеме, че член 1124 от Гражданския кодекс е приложим към договорите за заем или изобщо към договорите за кредит — съдебна практика като посочената, в която при преценката дали за потребителя е по-благоприятно продължаването на принудителното изпълнение върху ипотекирания имот, или е по-неблагоприятно провеждането на исково производство по 1124 от Гражданския кодекс не се отчита, че в последното производство исканията за разваляне на договора и за обезщетение може да бъдат отхвърлени, ако съдът приложи условието по същия член 1124 от Гражданския кодекс, съгласно което „съдът постановява исканото разваляне на договора, освен ако не са налице основателни причини, които му позволяват да определи срок“, като се има предвид, че именно при дългосрочните (20 или 30 години) ипотечни заеми и кредити за придобиване на жилища е доста вероятно съдилищата да приложат това основание за отхвърляне на иска, по-специално когато действителното неизпълнение на задължението за плащане не е значително?
- 3) Противоречи ли на членове 6 и 7 от Директива 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори — ако се приеме, че за потребителя продължаването на принудителното изпълнение върху ипотекирания имот с последиците от предсрочната изискуемост е по-благоприятно — съдебна практика като посочената, в която се предвижда заместващо прилагане на правна норма (член 693, параграф 2 от Закона за гражданското съдопроизводство), въпреки че договорът може да продължи да се изпълнява без клаузата за предсрочна изискуемост, и в която се допуска прилагане на посочения член 693, параграф 2 от Закона за гражданското съдопроизводство, макар да не е налице основното условие в тази разпоредба: наличието в договора на валидна и приложима уговорка за предсрочна изискуемост, каквато уговорка именно е била обявена за неравноправна, нищожна и неприложима?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29 и поправка в ОВ L 293, стр. 59; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от **Consiglio di Stato (Италия)**, постъпило на 13 април 2017 г. — **Cobra SpA/Ministero dello Sviluppo Economico**

(Дело C-192/17)

(2017/C 231/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cobra SpA

Отговорник: Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 1999/5/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че производителят — който прилага предвидената в параграф 2 от приложение III към Директивата процедура при наличието на хармонизирани стандарти, определящи набора от съществени радиоизпитвания, които следва да се извършат — следва да се обърне към нотифициран орган и следователно да добави към маркировката CE (удостоверяваща съответствието на предвидените в Директивата основни изисквания) идентификационния номер на този орган?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли производителят — след като е приложил предвидената в параграф 2 от приложение III процедура при наличието на хармонизирани стандарти, определящи набора от съществени радиоизпитвания, които следва да се извършат, и след като по своя воля се е обърнал към нотифициран орган с молба да потвърди списъка на посочените изпитвания — да добави към маркировката CE (удостоверяваща съответствието на предвидените в Директива 1999/5/ЕО основни изисквания) идентификационния номер на нотифицирания орган?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли производителят — след като е приложил предвидената в параграф 2 от приложение III процедура при наличието на хармонизирани стандарти, определящи набора от съществени радиоизпитвания, които следва да се извършат, и след като впоследствие по своя воля се е обърнал към нотифициран орган с молба да потвърди списъка на посочените изпитвания и по своя воля е приложил към продукта идентификационния номер на органа, към който се е обърнал — да постави идентификационния номер на органа както върху продукта, така и върху съответната опаковка?

⁽¹⁾ Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 година относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие (ОВ L 91, 1999 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 26, стр. 73).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 13 април 2017 г. —
Kathrin Meyer/TUIfly GmbH**

(Дело C-196/17)

(2017/C 231/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Kathrin Meyer

Отговорник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?

- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 13 април 2017 г. —
Thomas Neufeldt и др./TUifly GmbH**

(Дело C-197/17)

(2017/C 231/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищци: Thomas Neufeldt, Julia Neufeldt и Gabriel Neufeldt, като двете последни лица са представлявани от родителите си Sandra Neufeldt и Thomas Neufeldt

Ответник: TUifly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Hannover (Германия)**, постъпило на 13 април 2017 г. —
Ivan Wallmann/TUIfly GmbH

(Дело C-198/17)

(2017/C 231/12)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Ivan Wallmann

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91, ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Hannover (Германия)**, постъпило на 13 април 2017 г. —
Susanne de Winder/TUIfly GmbH

(Дело C-200/17)

(2017/C 231/13)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Susanne de Winder

Отвeтник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 13 април 2017 г. — Holger Schlosser и Nicole Schlosser/TUIfly GmbH

(Дело C-201/17)

(2017/C 231/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищци: Holger Schlosser, Nicole Schlosser

Отвeтник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: Представява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?

- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 13 април 2017 г. —
Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe/TUIfly GmbH**

(Дело C-202/17)

(2017/C 231/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на оперирания въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: Представява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на оперирания въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет или оперирания въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Жалба, подадена на 21 април 2017 г. от NF срещу определението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-192/16, NF/Европейски съвет

(Дело C-208/17 P)

(2017/C 231/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NF (представители: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейски съвет

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени изцяло определението на Общия съд от 28 февруари 2017 г., с което същият е отхвърлил жалбата поради това, че не е компетентен да се произнесе по нея,
- да се произнесе окончателно по въпроса, който е предмет на настоящата жалба, да постанови, че Общият съд неправилно е приел, че не е компетентен, и да осъди ответника по дело T-192/16 да заплати съдебните разноски на жалбоподателя във връзка с определението на Общия съд и по тази жалба пред Съда на Европейския съюз,
- да върне делото на Общия съд за разглеждане и решаване с указания да приеме, че има компетентност за това.

Основания и основни доводи

1. Липса на мотиви,
2. Липса на надлежно разглеждане дали обжалваното споразумение в действителност е било решение на ответника,
3. Игнориране на релевантни фактически въпроси,
4. Необсъждане на представени пред него доказателства,
5. Липса на пълно изследване и преценка на съществени въпроси,
6. Непровеждане на по-нататъшни важни разследвания,
7. Решаване при липса на достатъчно информация,
8. Неспазване на принципите, установени от Съда в решение по дело C-294/83.

Жалба, подадена на 21 април 2017 г. от NG срещу определението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-193/16, NG/Европейски съвет

(Дело C-209/17 P)

(2017/C 231/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NG (представители: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейски съвет

Искания на жалбоподателя

- да отмени изцяло определението на Общия съд от 28 февруари 2017 г., с което той отхвърля жалбата поради това, че Общият съд не е компетентен да се произнесе по нея,
- да постанови окончателно решение по предмета на жалбата и да приеме, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че няма компетентност да разгледа делото, и да осъди ответника по дело T-193/16 да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в производството по определението на Общия съд и на Съда на Европейския съюз по тази жалба,
- да върне делото за разглеждане и решаване от Общия съд с указания той да приеме, че е компетентен за това.

Основания и основни доводи

1. Липса на мотиви,
2. Липса на надлежно разглеждане дали обжалваното споразумение всъщност е било решение на ответника,
3. Игнориране на релевантни фактически въпроси,
4. Необсъждане на представени доказателства,
5. Липса на пълно разглеждане и преценка на съществени въпроси,
6. Непровеждане на по-нататъшни релевантни разследвания,
7. Вземане на решение при липса на достатъчна информация,
8. Неспазване на принципите, установени по дело C-294/83.

Жалба, подадена на 21 април 2017 г. от NM срещу определението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-257/16, NM/Европейски съвет

(Дело C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NM (представители: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейски съвет

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени изцяло определението на Общия съд от 28 февруари 2017 г., с което той отхвърля жалбата поради това, че Общият съд не е компетентен да се произнесе по нея,
- да постанови окончателно решение по предмета на жалбата и да приеме, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че няма компетентност да разгледа делото, и да осъди ответника по дело T-257/16 да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в производството по определението на Общия съд и на Съда на Европейския съюз по тази жалба,
- да върне делото за разглеждане и решаване от Общия съд с указания той да приеме, че е компетентен за това.

Основания и основни доводи

1. Липса на мотиви,
2. Липса на надлежно разглеждане дали обжалваното споразумение всъщност е било решение на ответника,
3. Игнориране на релевантни фактически въпроси,
4. Необсъждане на представени доказателства,
5. Липса на пълно разглеждане и преценка на съществени въпроси,
6. Непровеждане на по-нататъшни релевантни разследвания,
7. Вземане на решение при липса на достатъчна информация,

8. Неспазване на принципите, установени от Съда по дело C-294/83.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 24 април 2017 г. — Simón Rodríguez Otero/Televisión de Galicia S.A.

(Дело C-212/17)

(2017/C 231/19)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Simón Rodríguez Otero

Ответник: Televisión de Galicia S.A.

Друга страна: Ministerio Fiscal

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли прекратяването на трудовия договор поради „обективни обстоятелства“ по член 49, параграф 1, буква с) от Статута на работниците и прекратяването на трудовия договор поради „обективни причини“ по член 52 от Статута на работниците да се считат за „сходни положения“ за целите на принципа на равнопоставеност между работниците на срочен трудов договор и на трудов договор за неопределено време, като съответно различните обезщетения в единия и в други случаи представляват неравно третиране на работниците на срочен трудов договор и на трудов договор за неопределено време, забранено с Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) ⁽¹⁾?
- 2) При утвърдителен отговор, следва ли че свързаните със социалната политика цели, легитимиращи въвеждането на договора за частично заместване, съгласно клауза 4, точка 1 от посоченото Рамково споразумение са основание и за различното третиране, изразяващо се в по-неблагоприятно обезщетяване при прекратяване на трудовото правоотношение, при положение че работодателят свободно решава договорът за частично заместване да бъде за определен срок?

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр. 43

Жалба, подадена на 27 април 2017 г. от Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 17 февруари 2017 г. по съединени дела T-14/14 и T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет на Европейския съюз

(Дело C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. (представители: M. Taher, Solicitor, M. Lester QC, Barrister)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 17 февруари 2017 г. по съединени дела T-14/14 и T-87/14,
- да уважи исканията на жалбоподателите пред Общия съд, и по-специално:
 - да отмени „мерките от октомври 2013 г.“ (Решение 2013/497 на Съвета ⁽¹⁾) за изменение на Решение 2010/413 ⁽²⁾ и Решение 971/2013 на Съвета ⁽³⁾ за изменение на Регламент 267/2012 ⁽⁴⁾) и „мерките от ноември 2013 г.“ (Решение 2013/685 на Съвета ⁽⁵⁾) за изменение на Решение 2010/413 и Регламент за изпълнение 1203/2013 на Съвета ⁽⁶⁾) за прилагане на Регламент 267/2012) в частите, които се отнасят до жалбоподателите,
 - при условията на евентуалност, да установи, че мерките от октомври 2013 г. не са приложими по отношение на жалбоподателите, тъй като са незаконосъобразни, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени в производството по обжалване и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите искат мерките да се обявят за неприложими на следните основания:

1. **Първо**, Общият съд допуснал грешка, като приел, че мерките от октомври 2013 г. имат валидно правно основание.
2. **Второ**, Общият съд допуснал грешка, като приел, че мерките от октомври 2013 г. не нарушават принципа *res judicata*, принципа на правна сигурност, принципа на оправданите правни очаквания и принципа *ne bis in idem*, както и че не нарушават правото на ефективни правни средства за защита.
3. **Трето**, Общият съд допуснал грешка, като приел, че с мерките от октомври 2013 г. ответникът не е злоупотребил с властта си.
4. **Четвърто**, Общият съд допуснал грешка, като приел, че ответникът не е нарушил правото на защита на жалбоподателите.
5. **Пето**, Общият съд допуснал грешка, като приел, че мерките от октомври 2013 г. не представляват неоправдано и непропорционално засягане на основните права на жалбоподателите.

Жалбоподателите искат отмяна на решението на следните основания:

1. **Първо**, Общият съд допуснал грешка, като не установил допуснатите от ответника редица явни грешки в преценката относно изпълнението на критериите за включване на жалбоподателите в мерките от ноември 2013 г.
2. **Второ**, Общият съд допуснал грешка, като приел, че ответникът не е нарушил правото на защита на жалбоподателите, като ги е включил и в мерките от ноември 2013 г.
3. **Трето**, Общият съд допуснал грешка, като приел, че включването на жалбоподателите в мерките от ноември 2013 г. не е в нарушение на принципа *res judicata*, принципа на правна сигурност, принципа на оправданите правни очаквания и принципа *ne bis in idem*, както и че не нарушава правото на ефективни правни средства за защита.

4. **Четвърто**, Общият съд допуснал грешка като приел, че мерките от ноември 2013 г. не представляват неоправдано и непропорционално засягане на основните права на жалбоподателите.

- ⁽¹⁾ Решение 2013/497/ОВППС на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, 2013 г., стр. 46).
- ⁽²⁾ Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, 2010 г., стр. 39).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 971/2013 на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, 2013 г., стр. 1).
- ⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1).
- ⁽⁵⁾ Решение 2013/685/ОВППС на Съвета от 26 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 316, 2013 г., стр. 46).
- ⁽⁶⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1203/2013 от 26 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 316, 2013 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 28 април 2017 г. —
Brigitte Wittmann/TUIfly GmbH**

(Дело C-226/17)

(2017/C 231/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Brigitte Wittmann

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Hannover (Германия)**, постъпило на 28 април 2017 г. —
Reinhard Wittmann/TUIfly GmbH

(Дело C-228/17)

(2017/C 231/22)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Reinhard Wittmann

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: Представява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: Какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: Предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91, ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от **Vilniaus miesto apylinkės teismas (Литва)**, постъпило на 9 май
2017 г. — **„Renega“ UAB/„Energijos skirstymo operatorius“ AB, „Lietuvos energijos gamyba“ AB**

(Дело C-238/17)

(2017/C 231/23)

Език на производството: *литовски*

Запитваща юрисдикция

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Страни в главното производство

Ищец: „Renega“ UAB

Ответници: „Energijos skirstymo operatorius“ AB, „Lietuvos energijos gamyba“ AB

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли предвидената в член 36, буква е) от Директива 2009/72/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО цел за „осигуряване на подходящи стимули в краткосрочен и дългосрочен план за операторите и ползвателите на системи, така че да се увеличи ефикасността на системите и да се насърчи интеграцията на пазарите“ за регулаторния орган, извършващ посочените в тази директива регулаторни функции, да се разбира и тълкува в смисъл, че забранява непредоставянето на стимули (неплащане на компенсация за услуга в обществен интерес (УОИ) или тяхното ограничаване)?
- 2) Като се има предвид, че съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2009/72 задълженията за УОИ трябва да са ясно определени, прозрачни, недискриминационни и да подлежат на проверка, а съгласно член 3, параграф 6 от същата директива финансовата компенсация за лица, предоставящи УОИ, трябва да е определена по недискриминационен и прозрачен начин, необходимо е да се изясни следното:
 - 2.1. Трябва ли разпоредбите на член 3, параграфи 2 и 6 от Директива 2009/72 да се тълкуват в смисъл, че забраняват ограничаването на стимулирането на доставчиците на УОИ, ако те надлежно изпълняват поетите от тях задължения във връзка с предоставянето на УОИ?
 - 2.2. Следва ли установено в националното право задължение за спиране на плащането на финансова компенсация, получавана от доставчици на УОИ, независимо от извършваните от доставчика на УОИ дейности за предоставяне на УОИ и от изпълнението на поетите от него задължения, но свързващо основанието за ограничаване (спиране) на плащането на компенсация за УОИ и поставящо го в зависимост от изпълнението на дейности и задължения от страна на свързано с доставчика на УОИ лице (в което контролиращото дялово участие принадлежи на същото предприятие, което има контролиращо дялово участие и в доставчика на УОИ) при отчитането на средствата за потребление на УОИ, изчислени за това предприятие, да се счита за дискриминационно, неясно и ограничавашо лоялната конкуренция за целите на разпоредбите на член 3, параграфи 2 и 6 от Директива 2009/72?
 - 2.3. Следва ли установеното в националното право задължение за спиране на плащането на получавана от доставчици на УОИ финансова компенсация, докато доставчиците на УОИ остават задължени да продължат да изпълняват изцяло задълженията си за предоставяне на УОИ и свързаните договорни задължения към предприятия, изкупуващи електроенергия, да се счита за дискриминационно, неясно и ограничавашо лоялната конкуренция за целите на разпоредбите на член 3, параграфи 2 и 6 от Директива 2009/72?
- 3) Задължава ли член 3, параграф 15 от Директива 2009/72 — който изисква държавите членки да информират Европейската комисия на всеки две години за всички мерки, приети за изпълнение на задълженията за универсална услуга и за обществени услуги — държава членка, която е установила в приетите национални мерки правна уредба, предвиждаща основания, правила и механизъм за ограничаване на компенсацията, платима на доставчици на УОИ, да информира Европейската комисия за тази нова правна уредба?
- 4) Нарушава ли целите на изпълнението на Директива 2009/72 и общите принципи на правото на ЕС (правна сигурност, легитимни очаквания, пропорционалност, прозрачност и забрана на дискриминацията) въвеждането от държава членка в националното право на основания, правила и механизъм за ограничаване на компенсацията, платима на доставчиците на УОИ?

⁽¹⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 10 май 2017 г. — Ibrahima Diallo/État belge

(Дело C-246/17)

(2017/C 231/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ibrahima Diallo

Отговорник: État belge

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 10, параграф 1 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че той изисква решението, с което се констатира правото на пребиваване, да бъде взето и уведомлението за него да бъде изпратено в шестмесечния срок или в смисъл, че той допуска решението да бъде взето в този срок, но уведомлението за него да бъде изпратено впоследствие? Ако уведомлението за посоченото по-горе решение може да бъде изпратено впоследствие, в какъв срок следва да се извърши това?
- 2) Следва ли член 10, параграф 1, от Директива 2004/38/СЕ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, във връзка с член 5 от нея, с член 5, параграф 4 от Директива 2003/86/ЕО от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството и с членове 7, 20, 21 и 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да бъде тълкуван и прилаган в смисъл, че единствено решението, прието на това основание, трябва да бъде взето в предвидения в него шестмесечен срок, без да съществува никакъв срок за изпращане на уведомлението за това решение или каквато и да било последица за правото на пребиваване в случая, в който уведомлението бъде извършено след този срок?
- 3) За да се гарантира ефективността на правото на пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, допуска ли принципът на ефективност националният орган да разполага след отмяната на решение относно посоченото по-горе право, с целия шестмесечен срок, с който е разполагал на основание член 10, параграф 1, от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки? При утвърдителен отговор, с какъв срок разполага още националният орган след отмяната на неговото решение, с което се отказва да се признае разглежданото право?
- 4) Съвместими ли са членове 5, 10 и 31 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки във връзка с членове 8 и 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, 7, 24, 41 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз със съдебна практика и национални разпоредби като членове 39/2, параграф 2, 40, 40а, 42 и 43 от Закона от 15 декември 1980 г. за достъпа до територията, пребиваването, установяването и извеждането от територията на чужденци, и с член 52, параграф 4 от Кралски указ от 8 октомври 1981 г. за достъпа до територията, пребиваването, установяването и извеждането от територията на чужденци, от които следва, че съдебно решение за отмяна на отказ на право на пребиваване на основание тези разпоредби, постановен от Conseil du contentieux des étrangers, има прекъсващо, а не суспензивно действие за императивния шестмесечен срок, предвиден в член 10 от Директива 2004/38/ЕО, с член 42 от Закона от 15 декември 1980 г. и с член 52 от Кралския указ от 8 октомври 1981 г.?
- 5) Изисква ли Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки превишаването на шестмесечния срок, предвиден в член 10, параграф 1 от нея, да поражда последици, и ако отговорът е утвърдителен, каква последица трябва да се породи от това? Изисква ли същата Директива 2004/38/ЕО или допуска ли тя последицата от превишаването на този срок да бъде автоматичното предоставяне на карта за пребиваване без да бъде установено, че заявителят отговаря действително на необходимите условия, за да се ползва със заявеното от него право на пребиваване?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56)

**Жалба, подадена на 16 май 2017 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от
Общия съд (четвърти състав) на 7 март 2017 г. по дело T-194/13, United Parcel Service/Европейска
комисия**

(Дело C-265/17 P)

(2017/C 231/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: Т. Christoforou, N. Khan, H. Leupold, A. Biolan)

Други страни в производството: United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението,
- да върне делото на Общия съд и
- да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

- 1) Общият съд допуснал грешка, като констатирал, че преди да приеме решението, Комисията е трябвало да разкрие на UPS окончателния си вариант на модела на концентрация на цените.
 - 2) Дори неразкриването на UPS на окончателния вариант на модела на концентрация на цените от Комисията преди приемането на решението да можело да наруши правото на защита на UPS, Общият съд допуснал грешка, като приел, че моделът на концентрация на цените има доказателствена стойност и следователно допуснал грешка в правните критерии, които приложил, за да установи дали решението следва да се отмени.
 - 3) Дори да е възможно при тези обстоятелства да е било нарушено правото на защита на UPS, Общият съд допуснал грешка, като не отговорил на довода на Комисията, че твърденията на UPS са неоснователни и че UPS е могло да предположи какъв е моделът на концентрация на цените.
 - 4) При всички случаи направените в решението констатации не можели да обосноват отмяната на решението.
-

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 31 май 2017 г. — Alma-The Soul of Italian Wine/EUIPO — Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)

(Дело T-637/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на ЕС „SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE“ — По-ранна словна марка на ЕС „VIÑA SOL“ — Относително основание за отказ — Накърняване на отличителния характер — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 231/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP (Корал Гейбълс, Флорида, Съединени щати) (представител: F. Terrano, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Miguel Torres, SA (Вилафранка дел Пенедес, Испания) (представител: J. Güell Serra, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 3 септември 2015 г. (преписка R 356/2015-2), постановено в производство по възражение между Miguel Torres и Alma-The Soul of Italian Wine

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 3 септември 2015 г. (преписка R 356/2015-2).
- 2) Осъжда EUIPO да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати тези на Alma-The Soul of Italian Wine LLLP.
- 3) Miguel Torres, SA понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 27, 25.1.2016 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2017 г. — Piessevaux/Съвет

(Дело T-519/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Прехвърляне към пенсионната схема на Съюза — Предложение за бонус за осигурителен стаж за пенсия — Член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника — Нови общи разпоредби за прилагане — Равно третиране — Придобити права — Оправдани правни очаквания)

(2017/C 231/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Vincent Piessevaux (Брюксел, Белгия) (представители: първоначално D. de Abreu Caldas и J.-N. Louis, впоследствие J.-N. Louis, и накрая L. Ponteville, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и E. Rebasti)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Съвета от 7 октомври 2013 г. за окончателно определяне съгласно пенсионната схема на Европейския съюз на пенсионните права, придобити от жалбоподателя вследствие на прехвърлянето на пенсионните права, които е придобил по националните пенсионноосигурителни схеми преди постъпването му на служба в Съюза

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Vincent Piessevaux да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 421, 24.11.2014 г. (делото първоначално е заведено пред Съда на публичната служба на Европейския съюз с номер F-91/14, а на 1 септември 2016 г. е прехвърлено в Общия съд на Европейския съюз).

Определение на Общия съд от 17 май 2017 г. — Piper Verlag/EUIPO (THE TRAVEL EPISODES)

(Дело T-164/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „THE TRAVEL EPISODES“ — Абсолютно основание за отказ — Искане за изменение — Действие, което не може да бъде извършено от апелативния състав — Неспазване на изискванията за форма — Недопустимост)

(2017/C 231/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Piper Verlag GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: F. Oster, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: H. Kunz)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 февруари 2016 г. (преписка R 1099/2015-4) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „THE TRAVEL EPISODES“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Piper Verlag GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 200, 6.6.2016 г.

Определение на председателя на Общия съд от 8 май 2017 г. —

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Комисия

(Дело T-207/16 R)

(Обезпечително производство — Обществени поръчки — Предупреждение за отстраняване — Предупреждение за проверка — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2017/C 231/29)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Солун, Гърция) (представител: V. Christianos, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: S. Delaude и A. Katsimerou)

Предмет

Молба на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС, с която се иска спиране на изпълнението на решението за общо отстраняване на жалбоподателя, както и отмяна на решението за регистрация и активиране на предупреждението за отстраняване на жалбоподателя в Системата за ранно предупреждение или в Единната система за ранно откриване и отстраняване

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за спиране на изпълнението.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на Общия съд от 15 май 2017 г. — Dominator International/EUIPO (DREAMLINE)
(Дело T-285/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Посочваща Европейския съюз международна регистрация — Словна марка „DREAMLINE“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 — Член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009 — Явно недопустима или явно лишена от всякакво правно основание жалба — Член 126 от Процедурния правилник)

(2017/С 231/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dominator International GmbH (Виена, Австрия) (представител: N. Gugerbauer, avocat)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Schifko)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 4 март 2016 г. (преписка R 1669/2015-2) относно посочващата Европейския съюз международна регистрация на словната марка „DREAMLINE“

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Dominator International GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

Определение на Общия съд от 17 май 2017 г. — Cuallado Martorell/Комисия(Дело T-481/16 RENV) ⁽¹⁾

(Публична служба — Наемане на служители — Конкурс на общо основание — Недопускане до участие в устния изпит — Оценяване на писменния изпит — Решение да не се впише името на жалбоподателя в списъка с издържалите конкурса лица — Възможност за конкурсната комисия да предостави на един от членовете си проверката на писмените работи — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти лишена от всякакво правно основание)

(2017/C 231/31)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Eva Cuallado Martorell (Валенсия, Испания) (представител: С. М. Pinto Cañón, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Vaquero Cruz и G. Gattinara)

Предмет

Жалба на основание член 270 ДФЕС с предмет отмяна на решението на комисията по конкурс EPSO/AD/130/08, организиран от Службата за подбор на персонала (EPSO), да не бъде допусната жалбоподателката до участие в устния изпит и да не бъде включена в списъка с издържалите конкурса лица

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима в частта, която е насочена срещу решението на EPSO от 14 септември 2009 г. по въпроса за допускането на жалбоподателката до разглеждания устен изпит.
- 2) Отхвърля жалбата като явно лишена от всякакво правно основание в частта, която е насочена срещу решението на EPSO от 23 юли 2009 г., с което се потвърждава елиминаторната оценка от 18/40 на последния писмен изпит в) и се отказва г-жа Cuallado Martorell да бъде допусната до участие в устния изпит от конкурса.
- 3) Г-жа Cuallado Martorell и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски в производството по обжалване пред Общия съд.
- 4) Осъжда г-жа Cuallado Martorell да заплати съдебните разноски в производството по връщане на делото за ново разглеждане от Съда на публичната служба, както и от Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 5.6.2010 г. (първоначално делото е заведено пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-96/09, впоследствие, след обжалване, е върнато за ново разглеждане от Съда на публичната служба под номер F-96/09 RENV, а на 1 септември 2016 г. е прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз).

Определение на Общия съд от 16 май 2017 г. — BSH Electrodomesticos España/EUIPO — DKSH International („Ufesa“)(Дело T-785/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Ufesa“ — Уреждане на спор по взаимно съгласие — Придобиване от жалбоподателя на заявената марка — Липса на основание за произнасяне)

(2017/C 231/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: BSH Electrodomesticos España, SA (Уарте-Памплона, Испания) (представител: M. de Justo Bailey, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: P. Duarte Guimarães и A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: DKSH International Ltd. (Цюрих, Швейцария) (представители: C. Johannsen и J. Stock, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 13 юли 2016 г. (преписка R 1691/2015-1) относно производство по възражение между BSH Electrodomesticos España и DKSH International

Диспозитив

- 1) Липсват основания за произнасяне по същество.
- 2) Осъжда BSH Electrodomesticos España, SA да заплати собствените си разноски, както и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост.
- 3) DKSH понася собствените си разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 6, 9.1.2017 г.

Определение на председателя на Общия съд от 18 май 2017 г. — RW/Комисия

(Дело T-170/17 R)

(Обезпечително производство — Публична служба — Длъжностни лица — Изпращане в отпуск и пенсиониране — Пенсионна възраст — Член 42в от Правилника — Молба за спиране на изпълнението — *Fumus boni juris* — Неотложност — Балансиране на интересите)

(2017/C 231/33)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: RW (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Berscheid и A.-C. Simon)

Предмет

Молба на основание на членове 278 и 279 ДФЕС с искане за спиране на изпълнението на решението на Комисията от 2 март 2017 г., с което жалбоподателят е изпратен(а) в отпуск в интерес на службата и е пенсиониран(а) автоматично, считано от 1 юни 2017 г.

Диспозитив

- 1) Спира изпълнението на решението на Европейската комисия от 2 март 2017 г., с което RW е изпратен(а) в отпуск в интерес на службата и е пенсиониран(а) автоматично, считано от 1 юни 2017 г.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 20 февруари 2017 г. — Crédit Agricole и Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/Комисия

(Дело T-113/17)

(2017/C 231/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Crédit Agricole SA (Монруж, Франция), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Монруж) (представители: J.-P. Tran Thiet, avocat, M. Powell, solicitor, J. Jourdan и J.-J. Lemonnier, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

Главно:

- да отмени член 1, буква а) и съответно член 2, буква а) от Решението;
- при всички случаи, да отмени член 2, буква а) от Решението.

При условията на евентуалност:

- да намали съществено наложената на жалбоподателите глоба, като упражни правомощието си за пълен съдебен контрол в приложение на член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент 1/2003.

В допълнение:

- да отмени решенията на служителя по изслушванията от 2 октомври 2014 г., 4 март 2015 г., 27 март 2015 г., 29 юли 2015 г. и от 19 септември 2016 г. и съответно, да отмени член 1, буква а) и член 2, буква а) от Решението;
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба цели частична отмяна на Решението на Европейската комисия от 7 декември 2016 г., C(2016) 8530 окончателен относно процедура по прилагане на член 101 ДФЕС по преписката относно лихвени деривати в евро (AT.39914 — EIRD), с което се налага глоба от 114 654 000 евро на жалбоподателите, а при условията на евентуалност — съществено намаляване на санкцията.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага десет основания.

1. Първото основание е за нарушение на правото на достъп до съд и на принципа на състезателност.
2. Второто основание е за нарушение задължението за безпристрастност и на презумпцията за невиновност.
3. Според третото основание обжалваното решение не установява участието на жалбоподателите в твърдените манипулации.
4. Според четвъртото основание обжалваното решение квалифицира неправилно посочените практики като ограничения с оглед на целта.
5. Петото основание е, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, когато приела, че всички практики представляват едно-единствено нарушение.
6. Според шестото основание обжалваното решение не установява надлежно факта, че жалбоподателите са знаели за цялостния план, нито намерението им да вземат участие в него.
7. Седмото основание е за допусната в обжалваното решение грешка при прилагане на правото, тъй като в него твърдяното нарушение на жалбоподателите е квалифицирано като продължено, когато то можело да бъде най-много продължавано.

8. Осмото основание е за допусната в обжалваното решение грешка при прилагане на правото, доколкото се приемало, че жалбоподателите са извършвали дейност като финансови брокери.
9. Според деветото основание Комисията наложила глоба в нарушение на принципа на равно третиране, на принципа на добра администрация, на задължението си за мотивиране, на правото на защита и на принципа на пропорционалност.
10. В десетото основание от Общия съд се иска да намали размера на глобата, която била непропорционална на тежестта и на продължителността на съответните практики.

Жалба, подадена на 25 април 2017 г. — SC/Eulex Kosovo

(Дело T-242/17)

(2017/C 231/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: SC (представители: L. Moro, lawyer и A. Kunst, lawyer)

Ответник: Eulex Kosovo

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателката иска от Общия съд:

- да обяви, че ответникът е нарушил своите договорни и извъндоговорни задължения към нея;
- да обяви, че вътрешният конкурс от 2016 г. е бил незаконосъобразен и поради това решението да не бъде подновен договорът на жалбоподателката е неправомерно;
- да присъди обезщетение на жалбоподателката за загубите, претърпени поради неправомерното решение за неподновяване на нейния договор в размер на брутно трудово възнаграждение за 19 месеца заедно с корекция за дневните надбавки и допълнения към заплатата съгласно „Възнаграждението на договорно нает международен персонал“ и „Индикативното равнище на надбавките“;
- да присъди обезщетение на жалбоподателката за неимуществените вреди, претърпени вследствие неправомерните действия и решения на ответника;
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си тя излага пет основания.

1. Първото основание е за нарушение на параграфи 4 и 6 от Стандартните оперативни процедури (наричани по-нататък „СОП“) при преконфигуриране, които очертават съответно принципите, ролята и отговорностите на ръководителя на мисията, звеното за човешки ресурси, както и на параграф 5 (принципи) и параграф 7 (подбор), в частност параграф 7.1, букви а) и б), параграф 7.2 в), е) и к) и параграф 7.3 в) от СОП относно подбора на персонал (договорно неизпълнение).
2. Второто основание е за нарушение на параграфи 7.2, буква е) и 7.3, буква в) от СОП относно подбора на персонал и член 3.2 от Кодекса за поведение на ответника, на договорните принципи за справедливост и добросъвестност (договорно неизпълнение) и на правото на жалбоподателката на добра администрация, предвидено в член 41 от Хартата на ЕС (извъндоговорно нарушение).
3. Третото основание е за нарушение на принципа на безпристрастност и на правото на жалбоподателката на добра администрация.
4. Четвъртото основание е за нарушение на правото на жалбоподателката на справедливи и равни условия на труд (член 31 от Хартата на ЕС), на Решение за Меморандум от 26 януари 2011 г. (Предложение за въвеждане на оценка на уменията за шофиране) и изискванията, предвидени в поканата за представяне на заявления за участие от 2014 г., както и правото на добра администрация.

5. Петото основание е за нарушение на правото на жалбоподателката на справедливи и равни условия на труд (член 31 от Хартата).

Иск, предявен на 26 април 2017 г. — António Conde & Companhia/Комисия

(Дело T-244/17)

(2017/C 231/36)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Португалия) (представител: J. García-Gallardo Gil-Fournier, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да установи, че Европейската комисия не е действала съобразно член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1386/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за определяне на мерки за опазване и изпълнение, приложими в регулаторната зона на Организацията за риболов в северозападната част на Атлантическия океан (ОВ L 318, 2007 г., стр. 1), като е изисквала от Португалия да изготви списък на корабите, плаващи под португалски флаг, които имат право да извършват риболов в регулаторната зона на NAFO за 2017 г., от който е изключен риболовният кораб CALVÃO, като вследствие на това не е препратила списък, включващ този риболовен кораб на секретариата на NAFO,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска ищецът излага едно-единствено основание: нарушение от Комисията на член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1386/2007 на Съвета, като същата незаконосъобразно не е препратила списък на корабите, включващ риболовния кораб на ищеца, CALVÃO, с цел разрешаване да се извършва риболов в регулаторната зона на NAFO за 2017 г.

Ищецът поддържа, че Комисията няма правомощия да участва в изготвянето на списъците на корабите, на които е разрешен риболов, което остава изключителна компетентност на държавите членки. Ищецът е поискал Комисията да се въздържа от намеса при изготвянето на въпросния списък и я призовава да изпълни задълженията си за препращане на списъка, като включи неговия риболовен кораб CALVÃO, на секретариата на NAFO.

Жалба, подадена на 28 април 2017 г. — Intermarché Casino Achats/Комисия

(Дело T-254/17)

(2017/C 231/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Intermarché Casino Achats (Париж, Франция) (представители: Y. Utzschneider и J. Jourdan, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 277 ДФЕС да установи, че член 20 от Регламент № 1/2003 не е приложим към разглеждания случай,

- на основание членове 263 и 277 ДФЕС да отмени Решение С(2017) 1056 на Европейската комисия от 9 февруари 2017 г.,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е незаконосъобразност на решението на Европейската комисия от 9 февруари 2017 година, с което се разпорежда да се извърши проверка на жалбоподателя на основание член 20, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) (наричано по-нататък „обжалваното решение“). Според жалбоподателя обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като разпоредбите, на които е основано, противоречат на Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) и на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (наричана по-нататък „ЕКПЧ“). В това отношение той твърди, че:
 - член 20 от Регламент № 1/2003 нарушава правото на ефективни правни средства за защита, гарантирано с член 47 от Хартата и член 6 от ЕКПЧ, тъй като не предвижда ефективни правни средства за защита срещу действията по извършване на проверки от Комисията,
 - член 20 от Регламент № 1/2003 нарушава също и принципа на равни процесуални възможности, гарантиран с член 47 от Хартата и член 6 от ЕКПЧ, тъй като не предвижда достъп до доказателствата, въз основа на които е прието решението за проверката на Комисията, нито тяхното съобщаване.
2. Второто основание е липса на достатъчно мотиви на обжалваното решение в противоречие с изискванията на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003. Всъщност жалбоподателят счита, че обжалваното решение въобще не посочва връзката му с евентуалните нарушения на правото на конкуренцията, както и точния период, през който се предполага, че те са извършени. Нарушението на задължението за мотивиране било още по-тежко поради обстоятелството, че обжалваното решение не посочвало на какви доказателства е основано.
3. Третото основание е незаконосъобразност на обжалваното решение, тъй като Комисията го приела, без да разполага с достатъчно сериозни основания, позволяващи ѝ да подозира нарушение на правилата на конкуренцията и следователно да обоснове проверка в помещенията на жалбоподателя.
4. Четвъртото основание е незаконосъобразност на обжалваното решение, тъй като разпореждало непропорционална мярка за извършване на проверка, без да предвижда достатъчно гаранции срещу злоупотреби, нарушавайки така основното право на зачитане на жилището по член 7 от Хартата и член 8 от ЕКПЧ.

Жалба, подадена на 28 април 2017 г. — Les Mousquetaires и ГТМ Entreprises/Комисия

(Цело Т-255/17)

(2017/С 231/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Les Mousquetaires (Париж, Франция), ГТМ Entreprises (Париж) (представители: адв. N. Jalabert-Doury, В. Chemama и К. Mebarek, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- в рамките процесуално-организационните действия да разпреди на Комисията да уточни презумпциите и да представи уликите, с които е разполагала, за да оправдае предмета и целта на решенията АТ.40466 — Tute 1 и АТ.40467 — Tute 2;

- да уважи възражението за незаконосъобразност на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003, доколкото той не предоставя ефективно средство за защита що се отнася до условията за изпълнение на решенията за проверки в съответствие с член 6, параграф 1, членове 8 и 13 от ЕКЗПЧ CEDH и с членове 7 и 47 от Хартата;
- да отмени решения АТ.40466 — Tute 1 и АТ.40467 — Tute 2 от 21 февруари 2017 г., с които на Les Mousquetaires S. A.S., както и на всички негови дъщерни дружества се разпорежда да се подложат на проверка по силата на член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г.;
- при условията на пълна евентуалност, да отмени решения АТ.40466 — Tute 1 и АТ.40467 — Tute 2, приети при същите условия по отношение на ITM Entreprises S.A.S. на 9 февруари 2017 г., които не са били съобщени на техните адресати;
- да отмени решението на Комисията да задържи и да копира данните върху средствата за комуникация и съхранение, включващи данни, които спадат към личния живот на потребителите, и да отхвърли искането на жалбоподателите за възстановяване на въпросните данни;
- да осъди Европейската комисия да заплати пълния размер на съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първо основание, изведено от нарушението на основните права, на правото на неприкосновеност на жилището и на правото на ефективна съдебна защита относно условията за изпълнение на решенията за проверки.
2. Второ основание, изведено от нарушението на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 и на основните права поради това, че решенията за проверки били недостатъчно мотивирани и с това лишили жалбоподателите от основна гаранция, приложима в случая. По-конкретно решенията не определяли достатъчно предмета и целта на проверките и не уточнявали презумпциите и уликите, събрани от Комисията.
3. Трето основание, изведено от нарушението на член 20, параграфи 3 и 4, и член 21 от Регламент № 1/2003 и на основните права поради това, че жалбоподателите били лишени от други основни гаранции. По-специално решенията за проверки били неограничени във времето, са могли да бъдат извършени без ефективно съобщаване и без да се зачита правото на правна помощ, правото да се запази мълчание и правото на зачитане на личния живот на жалбоподателите и не позволили жалбоподателите да направят ефективно възражение, с оглед на постоянното напомняне на санкциите в случай на противопоставяне.
4. Четвърто основание, изведено от явна грешка в преценката и от нарушението на принципа на пропорционалност при начина, по който Комисията е решила за удачността, продължителността и обхвата на проверките.
5. Пето основание, изведено от нарушението на основните права, което е било допуснато с приемането на решението за отказ да се осигури подходяща защита на някои документи относно личните данни, за които жалбоподателите са поискали да се ползват от защита на правото на Съюза.
6. Шесто основание, с което се иска отмяната при условията на евентуалност на решенията за проверка от 9 февруари 2017 г. на същите основания.

Жалба, подадена на 8 май 2017 г. — Съвместно предприятие Clean Sky 2/Revoind Industriale

(Дело T-268/17)

(2017/C 231/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвместно предприятие Clean Sky 2 (CSJU) (представители: В. Mastantuono, и М. Velardo, lawyer)

Отвeтник: Revoind Industriale Srl (Орикола, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да осъди ответника да заплати на CSJU сумата 101 370,94 EUR във връзка със Споразумението за безвъзмездна помощ за партньори № 632462 „EASIER-Experimental Acoustic Subsonic wind tunnel Investigation of the advanced geared turbofan Regional aircraft integrating HLD innovative low-noise design“, ведно със сумата 524,91 EUR, представляваща лихва за забава в размер на 3,5 % за периода между 7 февруари 2017 г. и 1 април 2017 г.;
- да осъди ответника да заплати лихва в размер на 9,72 EUR дневно, считано от 2 април 2017 г. до пълното плащане на задължението, и
- да осъди ответника да плати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

Жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил договорните си задължения, като не е реализирал проекта EASIER и не е предоставил на CSJU релевантните доклади и резултати, в съответствие с член II.2 от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ.

Освен това ответникът не е изгълнил дължимата работа, посочена в приложение I, нарушавайки по този начин задълженията си по член II.3, букви а), д) и з) от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ.

В съответствие с това жалбоподателят е прекратил Споразумението за безвъзмездна помощ на основание член II.38 от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ и е издал дебитно известие за авансовото финансиране в размер на 101 370,94 EUR, което вече е било платено от координатора в полза на ответника съгласно клаузите на Споразумението за безвъзмездна помощ. В действителност авансовото финансиране остава собственост на жалбоподателя до окончателното плащане.

Фактите, пораждащи задълженията на Revoind Industriale S.r.l. като бенефициент по Споразумението за безвъзмездна помощ, са в голяма степен безспорни по настоящото дело, а възраженията на ответника са общи, непълни и неподкрепени с доказателства, поради което са напълно неоснователни.

В съответствие с това жалбоподателят може да иска възстановяване на платената на ответника сума като авансово финансиране, ведно с лихвите за забава.

Жалба, подадена на 8 май 2017 г. — Съвместно предприятие Clean Sky 2/Revoind Industriale

(Дело T-269/17)

(2017/C 231/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвместно предприятие Clean Sky 2 (CSJU) (представители: В. Mastantuono, и М. Velardo, lawyer)

Отвeтник: Revoind Industriale Srl (Орикола, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да осъди ответника да заплати на CSJU сумата 433 485,93 EUR във връзка със Споразумението за безвъзмездна помощ за партньори № 325954 „ESICAPIA-Experimental Subsonic Investigation of a Complete Aircraft Propulsion system Installation and Architecture power plant optimization“, ведно със сумата 2 244,63 EUR, представляваща лихва за забава в размер на 3,5 % за периода между 7 февруари 2017 г. и 1 април 2017 г.;
- да осъди ответника да заплати лихва в размер на 41,57 EUR дневно, считано от 2 април 2017 г. до пълното плащане на задължението, и

— да осъди ответника да плати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

Жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил договорните си задължения, като не е реализирал проекта ESICAPIA и не е предоставил на CSJU релевантните доклади и резултати, в съответствие с член II.2 от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ.

Освен това ответникът не е изпълнил дължимата работа, посочена в приложение I, нарушавайки по този начин задълженията си по член II.3, букви а), д) и з) от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ.

В съответствие с това жалбоподателят е прекратил Споразумението за безвъзмездна помощ съгласно член II.38, приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ и е издал дебитно известие за авансовото финансиране в размер на 433 485,93 EUR, което вече е било платено от координатора в полза на ответника съгласно клаузите на Споразумението за безвъзмездна помощ. В действителност авансовото финансиране остава собственост на жалбоподателя до окончателното плащане.

Фактите, пораждащи задълженията на Revoind Industriale S.r.l. като бенефициент по Споразумението за безвъзмездна помощ, са в голяма степен безспорни по настоящото дело, а възраженията на ответника са общи, непълни и неподкрепени с доказателства, поради което са напълно неоснователни.

В съответствие с това жалбоподателят може да иска възстановяване на платената на ответника сума като авансово финансиране, ведно с лихвите за забава.

Жалба, подадена на 8 май 2017 г. — Съвместно предприятие Clean Sky 2/Revoind Industriale

(Дело T-270/17)

(2017/C 231/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвместно предприятие Clean Sky 2 (CSJU) (представители: В. Mastantuono и М. Velardo, lawyer)

Ответник: Revoind Industriale Srl (Орикола, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да осъди ответника да заплати на CSJU сумата 625 793,42 EUR във връзка със Споразумението за безвъзмездна помощ за партньори № 620108 „LOSITA-LOW Subsonic Investigation of a large complete Turbo-prop Aircraft“, ведно със сумата 3 240,41 EUR, представляваща лихва за забава в размер на 3,5 % за периода между 7 февруари 2017 г. и 1 април 2017 г.;

— да осъди ответника да заплати лихва в размер на 60,01 EUR дневно, считано от 2 април 2017 г. до пълното плащане на задължението, и

— да осъди ответника да плати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

Жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил договорните си задължения, като не е реализирал проекта LOSITA и не е предоставил на CSJU релевантните доклади и резултати, в съответствие с член II.2 от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ.

Освен това ответникът не е изпълнил дължимата работа, посочена в приложение I, нарушавайки по този начин задълженията си по член II.3, букви а), д) и з) от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ.

В съответствие с това жалбоподателят е прекратил Споразумението за безвъзмездна помощ на основание член II.38 от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ и е издал дебитно известие за авансовото финансиране в размер на 625 793,42 EUR, което вече е било платено от координатора в полза на ответника съгласно клаузите на Споразумението за безвъзмездна помощ. В действителност авансовото финансиране остава собственост на жалбоподателя до окончателното плащане.

Фактите, пораждащи задълженията на Revoind Industriale S.r.l. като бенефициент по Споразумението за безвъзмездна помощ, са в голяма степен безспорни по настоящото дело, а възраженията на ответника са общи, непълни и неподкрепени с доказателства, поради което са напълно неоснователни.

В съответствие с това жалбоподателят може да иска възстановяване на платената на ответника сума като авансово финансиране, ведно с лихвите за забава.

Жалба, подадена на 8 май 2017 г. — Съвместно предприятие Clean Sky 2/Revoind Industriale

(Дело T-271/17)

(2017/C 231/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвместно предприятие Clean Sky 2 (CSJU) (представители: В. Mastantuono и М. Velardo, lawyer)

Ответник: Revoind Industriale Srl (Орикола, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да осъди ответника да заплати на CSJU сумата 189 128,26 EUR във връзка със Споразумението за безвъзмездна помощ за партньори № 632456 „WITTINESS-WindTunnel Tests on an Innovative regional A/C for Noise assessment“, ведно със сумата 979,32 EUR, представляваща лихва за забава в размер на 3,5 % за периода между 7 февруари 2017 г. и 1 април 2017 г.;
- да осъди ответника да заплати лихва в размер на 18,14 EUR дневно, считано от 2 април 2017 г. до пълното плащане на задължението, и
- да осъди ответника да плати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

Жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил договорните си задължения, като не е реализирал проекта WITTINESS и не е предоставил на CSJU релевантните доклади и резултати, в съответствие с член II.2 от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ.

Освен това ответникът не е изпълнил дължимата работа, посочена в приложение I, нарушавайки по този начин задълженията си по член II.3, букви а), д) и з) от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ.

В съответствие с това жалбоподателят е прекратил Споразумението за безвъзмездна помощ на основание член II.38 от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ и е издал дебитно известие за авансовото финансиране в размер на 189 128,26 EUR, което вече е било платено от координатора в полза на ответника съгласно клаузите на Споразумението за безвъзмездна помощ. В действителност авансовото финансиране остава собственост на жалбоподателя до окончателното плащане.

Фактите, пораждащи задълженията на Revoind Industriale S.r.l. като бенефициент по Споразумението за безвъзмездна помощ, са в голяма степен безспорни по настоящото дело, а възраженията на ответника са общи, непълни и неподкрепени с доказателства, поради което са напълно неоснователни.

В съответствие с това жалбоподателят може да иска възстановяване на платената на ответника сума като авансово финансиране, ведно с лихвите за забава.

Жалба, подадена на 5 май 2017 г. — Webgarden/EUIPO (Dating Bracelet)**(Дело T-272/17)**

(2017/C 231/43)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Будапеща, Унгария) (представител: G. Jambrik, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността „Dating Bracelet“ — заявка за регистрация № 14 450 019

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 1 март 2017 г. по преписка R 658/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 4 от Регламент № 207/2009.
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.
- Нарушение на член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- Нарушение на член 21, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — SH/Комисия**(Дело T-283/17)**

(2017/C 231/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: SH (представител: N. de Montigny, avocat)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

да приеме, че жалбата е допустима и основателна и

въз основа на това

- да приеме, че разпоредбата на член 2, параграф 2, трета алинея от приложение VII към Правилника за длъжностните лица е незаконосъобразна,

- да отмени решение от 13 юли 2016 г. на Службата за управление и плащане по индивидуални права (наричана по-нататък „РМО“) и доколкото е необходимо, решението, с което изрично се отхвърля жалбата по административен ред от 3 февруари 2017 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от повдигнато срещу решението от 13 юли 2016 г. възражение за незаконосъобразност, тъй като то се основавало на прилагането на разпоредбата на член 2, параграф 2, трета алинея от приложение VII към Правилника за длъжностните лица, с която била нарушена забраната за дискриминация, основана на гражданството и/или на произхода, принципа на равенство, правото на образование, защитата на интересите на децата, принципа на пропорционалност и на законосъобразност на всяка дерогация от закрепените в Хартата права.
2. Второто основание е изведено от грешка при прилагане на правото и от нарушение на принципа на добра администрация, тъй като решението от 13 юли 2016 г. се основавало на незаконосъобразна разпоредба от Правилника.

Жалба, подадена на 12 май 2017 г. — Le Pen/Парламент

(Дело T-284/17)

(2017/C 231/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marion Le Pen (Сен Клу, Франция) (представител: M. Ceccaldi, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейския парламент от 2 март 2017 г. по искането за снемане на имунитета на Marine Le Pen 2016/2295 (IMM),
- да осъди Европейския парламент да заплати на г-жа Marine Le Pen сумата от 35 000 EUR за поправяне на претърпените неимуществени вреди,
- да осъди Европейския парламент да заплати на г-жа Marine Le Pen сумата от 5 000 EUR, представляващи подлежащи на възстановяване съдебни разноски,
- да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски за производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 8 от Протокол № 7 относно привилегиите и имунитетите на Европейския съюз. (наричан по-нататък „Протоколът“). Това основание е разделено на четири части.
 - Първата част е изведена от обхвата на предвидения в член 8 от Протокола имунитет.
 - Втората част е изведена от предмета на предвидения в член 8 от Протокола имунитет.
 - Третата част е изведена от традиционното опазване от Парламента на предвидения в член 8 от Протокола имунитет.
 - Четвъртата част е изведена от нарушаване на предвидения в член 8 от Протокола имунитет на г-жа Le Pen.

2. Второто основание е изведено от нарушение на член 9 от Протокола. Това основание е разделено на три части.
 - Първата част е изведена от предмета на член 9 от Протокола.
 - Втората част е изведена от грешката на Европейския парламент при прилагане на правото във връзка със снемането на имунитета на г-жа Le Pen.
 - Третата част е изведена от обстоятелството, че решението за снемане на имунитета противоречало на независимостта на г-жа Le Pen и на институцията.
3. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на добра администрация. Това основание е разделено на две части.
 - Първата част е изведена от разликата в третирането на г-жа Le Pen в сравнение със сходни положения и от нарушаване на принципа на равно третиране.
 - Втората част е изведена от обстоятелството, че обжалваното решение представлявало очевиден случай на *fumus persequutionis* и нарушавало принципа на добра администрация.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на правото на защита.

Жалба, подадена на 12 май 2017 г. — Янукович/Съвет

(Дело T-285/17)

(2017/C 231/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Віктор Федорович Янукович (Киев, Украйна) (представител: T. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 34), в частта относно жалбоподателя,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/374 на Съвета от 3 март 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 1), в частта относно жалбоподателя,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. С първото основание се твърди, че Съветът не е разполагал с надлежно правно основание за обжалваните актове.
 - Условието Съветът да се позовава на член 29 ДЕС не са били изпълнени по отношение на обжалваното решение.
 - Условието за позоваване на член 215 ДФЕС не са били изпълнени, тъй като липсва валидно решение по дял V, глава 2 ДЕС.
 - Липсвала е достатъчна връзка за позоваване на член 215 ДФЕС срещу жалбоподателя.

2. С второто основание се твърди, че Съветът е злоупотребил с правомощията си.
 - Действителната цел на Съвета е била с прилагане на обжалваните актове най-вече да се хареса на сегашния режим в Украйна (която да продължи изграждането на по-тесни връзки с ЕС), а не изпълнение на целите/мотивите, посочени в самите обжалвани актове.
3. С третото основание се твърди, че Съветът не е изложил основания.
 - „Основанията“, посочени в обжалваните актове за включване на жалбоподателя, (освен че са неправилни) са формални, неподходящи и недостатъчно индивидуализирани.
4. С четвъртото основание се твърди, че жалбоподателят не отговаря на оповестените към съответния момент критерии за посочване в списък.
5. С петото основание се твърди, че Съветът е допуснал явни грешки в преценката с включване на жалбоподателя в обжалваните актове. С повторното включване на жалбоподателя в списък, въпреки ялната липса на връзка между „основанията“ и съответните критерии за включване, Съветът е допуснал очевидна грешка.
6. С шестото основание се твърди, че правото на защита на жалбоподателя е било нарушено и/или че е бил лишен от ефективна съдебна защита. По-специално Съветът не се допитал в достатъчна степен до жалбоподателя преди повторното му включване и жалбоподателят бил лишен от подходяща и справедлива възможност или да отстрани грешките, или да представи информация във връзка с личното си положение.
7. Със седмото основание се твърди, че правото на собственост на жалбоподателя по член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз е било нарушено, тъй като по-специално ограничителните мерки представляват необосновано и непропорционално ограничение на посоченото право.

Жалба, подадена на 12 май 2017 г. — Yanukovych/Съвет

(Дело T-286/17)

(2017/C 231/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Донецк, Украйна) (представител: Т. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 34) в частта, която се отнася за жалбоподателя,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/374 на Съвета от 3 март 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 1) в частта, която се отнася за жалбоподателя,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е липса на подходящо правно основание, на което Съветът може да приеме обжалваните актове:
 - обжалваното решение не отговаряло на условията, при които Съветът може да се позове на член 29 ДЕС,

- не били налице и условията за позоваване на член 215 ДФЕС, тъй като липсвало валидно решение, прието съгласно глава 2 на дял V от ДЕС,
 - липсвала достатъчна връзка за позоваване на член 215 ДФЕС срещу жалбоподателя.
2. Второто основание е злоупотреба с власт от страна на Съвета:
- с прилагането на обжалваните актове Съветът по същество искал да спечели благоволенieto на настоящия политически режим в Украйна (така че Украйна да задълбочи сътрудничеството си с ЕС), а не да следва посочените в обжалваните актове цели и принципи.
3. Третото основание е че Съветът не изпълнил задължението си за мотивиране:
- в „изложението на мотивите“ на обжалваните актове основанията за включването на жалбоподателя (освен неверни) били формални, неподходящи и недостатъчно конкретизирани.
4. Четвъртото основание е че жалбоподателят не отговарял на приложимите към релевантния момент критерии за включване.
5. Петото основание е че Съветът допуснал явна грешка в преценката, като включил жалбоподателя сред адресатите на обжалваните мерки. Като включил отново жалбоподателя, въпреки че очевидно липсвала връзка между „изложението на мотивите“ и релевантните критерии за включване, Съветът допуснал явна грешка.
6. Шестото основание е нарушение на правото на защита на жалбоподателя и/или лишаване от ефективна съдебна защита. Съветът по-специално не поискал от жалбоподателя да изрази становище, преди да го включи отново, и не му предоставил възможност по подходящ начин или безпристрастно да поправи грешките или да предостави информация във връзка с личното си положение.
7. Седмото основание е нарушение на правото на собственост на жалбоподателя, предвидено в член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като ограничителните мерки представлявали необосновано и непропорционално ограничение на това му право.

Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — Sky/EUIPO — Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Дело T-288/17)

(2017/С 231/48)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sky plc (Айзълвърт, Обединено кралство) (представител: J. Barry, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Parrot Drones (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „Parrot SKYCONTROLLER“ — заявка за регистрация № 13 107 842

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 7 март 2017 г. по преписка R 457/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати разноските на жалбоподателя по настоящото производство и по това пред Службата.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 16 май 2017 г. — Stavutskyi/Съвет

(Дело T-290/17)

(2017/С 231/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Edward Stavutskyi (Белгия) (представители: J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey и D. Rovetta, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 34), и Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/374 на Съвета от 3 март 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 1), доколкото с тези актове името на жалбоподателя е запазено в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки,
- да осъди Съвета да заплати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е, че правната уредба относно вписването нарушава принципа на пропорционалност, тъй като позволява вписване въз основа само на това, че срещу дадено лице е образувано наказателно производство и, че в резултат на това обжалваните актове са били приети на незаконно основание.
2. Второто основание е явна грешка в преценката от страна на Съвета, тъй като не е имал достатъчно солидни фактически основания за вписване на жалбоподателя като лице, срещу което е образувано наказателно производство от украинските власти за присвояване на публични средства и активи.
3. Третото основание е недостатъчно мотиви, тъй като в обжалваните актове Съветът е изложил недостатъчни и стереотипни съображения, като просто е преписал текста от правната уредба относно вписването.
4. Четвъртото основание е неправилно правно основание, тъй като предприетите от Съвета мерки не представляват по отношение на жалбоподателя външнополитически мерки, а международно сътрудничество по наказателни дела, което съответно е било прието на неправилно правно основание.

Жалба, подадена на 16 май 2017 г. — Transdev и др./Комисия

(Дело T-291/17)

(2017/C 231/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Франция), Transdev Ile de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Франция) (представител: F. Salat-Baroux, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- като главно искане, да отмени частично решение на Европейската комисия от 2 февруари 2017 г. относно схеми за помощи SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) приложени от Франция в ползва на предприятията за автобусни превози в областта Île-de-France, в частта, в която в член 1 от него се приема, че регионалната схема за помощи е приложена „незаконно“, при положение че ставало въпрос за съществуваща схема за помощи,
- при условията на евентуалност, да отмени частично решение на Европейската комисия от 2 февруари 2017 г. относно схеми за помощи, SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) приложени от Франция в ползва на предприятията за автобусни превози в областта Île-de-France, в частта, в която в член 1 от него се приема, че регионалната схема за помощи е приложена „незаконно“ за периода преди 25 ноември 1998 г.,
- да осъди Европейската комисия да заплати всички разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание, повдигнато като главно, е изведено от факта че въпросната регионална схема за помощи не била приложена незаконно, тъй като задължението за предварително уведомяване не се отнасяло за нея. Всъщност регионалната схема за помощи била съществуваща схема по смисъла на член 108, параграф 1 ДФЕС и на разпоредбите на член 1, буква б) от глава VI от Регламент (ЕС) на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9) (наричан по-нататък „Регламентът № 2015/1589“). Според приложимите за съществуващите схеми за помощи норми, прилагането не било незаконно, а Комисията могла само да предприеме евентуално полезни мерки, насочени към тяхното изменение или премахване в бъдеще.
2. Второто основание, повдигнато при условията на евентуалност, е изведено от факта, че регионалната схема за помощи не представлявала съществуваща схема за помощи. Според жалбоподателите Комисията опорочила обжалваното решение и то било незаконосъобразно, тъй като приела, че десетгодишният давностен срок е бил прекъснат с жалба, подадена през 2004 г. до националния съд от Syndicat autonome des transporteurs de voyageurs (Независим синдикат на предприятията за превоз на пътници“ (наричан по-нататък „SATV“). Всъщност член 17 от Регламент № 2015/1589 предвиждал, че десетгодишният давностен срок се прекъсвал само от действие, предприето от Комисията или от държава членка, която действа по искане на Комисията. Жалбоподателите твърдят, че подаването на жалба до националния съд от SATV не представлява действие, прекъсвало давностния срок по смисъла на тази разпоредба.

Жалба, подадена на 16 май 2017 г. — Област Île-de-France/Комисия

(Дело T-292/17)

(2017/C 231/51)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Област Île-de-France (Париж, Франция) (представител: J.-P. Hordies, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени приетото от Европейската комисия 2 февруари 2017 г. решение (SA.26763 — (2014/C) —), относно схемата за помощи, приложена от Франция в полза на предприятията за автобусни превози в областта Île-de-France, с което тя квалифицира тази схема като държавна помощ,
- да осъди Комисията да заплати всички разноски за производството

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от отказа на Комисията да квалифицира схемата за подпомагане на областта като съществуваща помощ.
2. Второто основание е изведено от липсата на мотиви на обжалваното решение. Това основание е разделено на две части:

Първата част е изведена от липсата на мотиви относно критерия за селективност.

Втората част е изведена от липсата на мотиви относно критерия за неправомерно икономическо предимство.

Жалба, подадена на 12 май 2017 г. — Lion's Head Global Partners/EUIPO — Lion Capital (Lion's Head)

(Дело T-294/17)

(2017/C 231/52)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Lion's Head Global Partners LLP (Лондон, Обединено кралство) (представител: R. Nöske, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lion Capital LLP (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словната марка „Lion's Head“ № 997 073

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 28 февруари 2017 г. по преписка R 1478/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да отхвърли възражението,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — VSM/EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)**(Дело T-297/17)**

(2017/C 231/53)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: VSM . Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (ХанOVER, Германия) (представител: M. Horak, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „WE KNOW ABRASIVES“ — заявка за регистрация № 15 063 522

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 6 март 2017 г. по преписка R 1595/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 63, параграф 1 във връзка с член 58 и член 59 от Регламент № 207/2009, нарушение на член 63, параграф 2 от Регламент № 207/2009, а следователно и на принципа за предоставяне на право на изслушване.

Жалба, подадена на 16 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)**(Дело T-299/17)**

(2017/C 231/54)

*Език на жалбата: немски***Страни**

Жалбоподател: Sata GmbH & Co. KG (Корнвестхайм, Германия) (представител: M.-C. Simon, Rechtsanwältin)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Пенджи Таун, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Знакът „1000“ — марка на Европейския съюз № 12 333 531

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. по преписка R 650/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.
- в случай на встъпване на другата страна в производството, да осъди другата страна да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на добра администрация.

Жалба, подадена на 17 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)

(Дело T-300/17)

(2017/C 231/55)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Sata GmbH & Co. KG (Корнвестхайм, Германия) (представител: М.-С. Simon, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Пенджи Таун, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Знакът „3000“ –марка на Европейския съюз № 12 511 119

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. по преписка R 653/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.
- в случай на встъпване на другата страна в производството, да осъди другата страна да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009,

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на добра администрация.

Жалба, подадена на 17 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)
(Дело T-301/17)
(2017/C 231/56)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Sata GmbH & Co. KG (Корнвестхайм, Германия) (представител: M.-C. Simona Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Пенджи Таун, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Знакът „2000“ — марка на Европейския съюз № 12 511 069

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. по преписка R 651/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.
- в случай на встъпване на другата страна в производството, да осъди другата страна да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на добра администрация.

Жалба, подадена на 18 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)
(Дело T-302/17)
(2017/C 231/57)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Sata GmbH & Co. KG (Корнвестхайм, Германия) (представител: M.-C. Simon, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Пенджи Таун, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Знакът „6000“ — марка на Европейския съюз № 13 112 545

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. по преписка R 656/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.
- в случай на встъпване на другата страна в производството, да осъди другата страна да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на добра администрация.

Жалба, подадена на 18 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Дело T-303/17)

(2017/C 231/58)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Sata GmbH & Co. KG (Корнвестхайм, Германия) (представител: M.-C. Simon, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Пенджи Таун, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Знакът „4000“ — марка на Европейския съюз № 12 333 548

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. по преписка R 654/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.
- в случай на встъпване на другата страна в производството, да осъди другата страна да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на добра администрация.

Жалба, подадена на 18 май 2017 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)

(Дело T-304/17)

(2017/C 231/59)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Sata GmbH & Co. KG (Корнвестхайм, Германия) (представител: M.-C. Simon, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Пенджи Таун, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Знакът „5000“ — марка на Европейския съюз № 12 333 555

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. по преписка R 655/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.
- в случай на встъпване на другата страна в производството, да осъди другата страна да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на добра администрация.

Жалба, подадена на 17 май 2017 г. — Red Bull/EUIPO (Изображение на успоредник, състоящ се от две полета в различни цветове)

(Дело T-305/17)

(2017/C 231/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Red Bull GmbH (Фушл ам Зее, Австрия) (представители: A. Renck и S. Petivlasova, lawyers)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на успоредник, състоящ се от две полета в различни цветове) — заявка за регистрация № 14 326 508

Обжалвано решение: Решение на първи апелативен състав на EUIPO от 26 януари 2017 г. по преписка R 2582/2015-1

Искания

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 18 май 2017 г. — Adidas/EUIPO — Shoe Branding Europe (Изображение на три паралелни ивици)

(Дело T-307/17)

(2017/C 231/61)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: adidas AG (Herzogenaurach, Германия) (представители: I. Fowler и I. Junkar, Solicitors)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Shoe Branding Europe BVBA (Ауденарде, Белгия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на три паралелни ивици) — марка на Европейския съюз № 12 442 166

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 7 март 2017 г. по преписка R 1515/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав, ако тя встъпи в настоящото производство, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 52, параграф 2, във връзка с член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — Lion's Head Global Partners/EUIPO — Lion Capital (LION'S HEAD global partners)

(Дело T-310/17)

(2017/C 231/62)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Lion's Head Global Partners LLP (Лондон, Обединено кралство) (представител: R. Nöske, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lion Capital LLP (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „LION'S HEAD global partners“ — международна регистрация № 996 979

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 28 февруари 2017 г. по преписка R 1477/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 28 февруари 2017 г. (преписка R 1477/2016-4), постановено в производство по възражение със страни Lion's Head Global Partners LLP и Lion Capital LLP, и да отхвърли възражението,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 19 май 2017 г. — Stips/Комисия

(Дело T-311/17)

(2017/C 231/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Adolf Stips (Besozzo, Италия) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

да обяви,

- като главно искане, отмяната на решението на органа, оправомощен да сключва трудови договори (ОСТД) от 19 август 2016 г. да не прекласира жалбоподателя в степен AD13 в процедурата по прекласиране за 2013 г.;
- при условията на евентуалност, осъждането на Комисията да поправи изцяло както имуществените, така и неимуществените вреди на жалбоподателя;

— при всички случаи, осъждането на Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание, изведено от нарушението на член 266 ДФЕС, доколкото Комисията е пренебрегнала мотивите на решението от 19 юли 2016 г., *Stips/Комисия* (F-131/15, EU:F:2016:154) и е изгълнила това решение недобросъвестно, като по този начин е нарушила абсолютната сила на пресъдено нещо на решението на Съда на публичната служба.

Жалба, подадена на 22 май 2017 г. — *Wajos/EUIPO* (Форма на бутилка)

(Дело T-313/17)

(2017/C 231/64)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: *Wajos GmbH* (Дор, Германия) (представители: J. Schneiders, R. Krillke и B. Schneiders, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: триизмерна марка на Европейския съюз (Форма на бутилка) — заявка за регистрация № 14 886 097

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 15 февруари 2017 г. по преписка R 1526/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 23 март 2017 г. — *Nosio/EUIPO* (MEZZA)

(Дело T-314/17)

(2017/C 231/65)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: *Nosio SpA* (Mezzocorona, Италия) (представители: A. Perani и J. Graffer, avvocati)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Словна марка на Европейския съюз „MEZZA“ — Заявка за регистрация № 14 822 506

Обжалвано решение: Решение на пети апелативен състав на EUIPO от 1 март 2017 г. по преписка R 1518/2016-5

Искания

Жалбоподателят иска Общият съд:

- да приеме, че е налице нарушение и неправилно прилагане на член 43, параграф 1 от Регламент № 207/2009,
- да приеме, че предложеното ограничение в клас 33, а именно „алкохолни напитки, по-конкретно вина и пенливи вина в бутилки и/или в съдове с по-голям или по-малък от 0,375 литра капацитет,
- да приеме, че е налице нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009,
- да приеме, че решението на пети апелативен състав на EUIPO по преписка, R 1518/2016-5, прието на 1 март 2017 г. е съобщено на 23 Март 2017 г.,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски за настоящото производство.

Изложени основания

- нарушение и неправилно прилагане на член 43, параграф 1 от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009,
- нарушение и неправилно прилагане на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 19 май 2017 г. — Съвместно предприятие Clean Sky 2/Revoind Industriale

(Дело T-318/17)

(2017/C 231/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвместно предприятие Clean Sky 2 (CSJU) (представители: В. Mastantuono и М. Velardo, lawyer)

Ответник: Revoind Industriale Srl (Орикола, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да осъди ответника да заплати на CSJU сумата 359 913,75 EUR във връзка със Споразумението за безвъзмездна помощ за партньори № 325940 „EULOSAM — Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model“, ведно със сумата 2 105,25 EUR, представляваща лихва за забава в размер на 3,5 % за периода между 31 януари и 1 април 2017 г.,
- да осъди ответника да заплати лихва в размер на 34.51 EUR дневно, считано от 2 април 2017 г. до пълното плащане на задължението, и
- да осъди ответника да плати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

Жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил договорните си задължения, като не е реализирал проекта EULOSAM и не е предоставил на CSJU релевантните доклади и резултати, в съответствие с член II.2 от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ.

Освен това ответникът не е изпълнил дължимата работа, посочена в приложение I, нарушавайки по този начин задълженията си по член II.3, букви а), д) и з) от приложение II към Споразумението за безвъзмездна помощ.

В съответствие с това консорциумът е прекратил Споразумението за безвъзмездна помощ и е издал дебитно известие за авансовото финансиране в размер на 359 913,75 EUR, което вече е било платено от координатора в полза на ответника съгласно клаузите на Споразумението за безвъзмездна помощ. В действителност авансовото финансиране остава собственост на жалбоподателя до окончателното плащане.

Фактите, пораждащи задълженията на Revoind Industriale S.r.l. като бенефициент по Споразумението за безвъзмездна помощ, са в голяма степен безспорни по настоящото дело, а възраженията на ответника са общи, непълни и неподкрепени с доказателства, поради което са напълно неоснователни.

В съответствие с това жалбоподателят може да иска възстановяване на платената на ответника сума като авансово финансиране, ведно с лихвите за забава.

Жалба, подадена на 16 май 2017 г. — Сеобус и др./Комисия

(Дело T-330/17)

(2017/С 231/67)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Сеобус (Génicourt, Франция), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains — CTVM (Mantes-la-Jolie, Франция), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Франция), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Франция), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (представител: D. de Combles de Nayves, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- като главно искане, да отмени решението на Комисията от 2 февруари 2017 г. SA.26763 относно помощите, за които се презумира, че са отпуснати на предприятията за обществен транспорт от регион Ile-de-France, доколкото в него тя приема, че схемата за помощи на регион Ile-de-France, въведена през 1984 г. и прилагана до 2008 г., представлява нова схема за помощи, която е била „незаконно приведена в изпълнение“;
- при условията на евентуалност, да отмени решението на Комисията от 2 февруари 2017 г. SA.26763 относно помощите, за които се презумира, че са отпуснати на предприятията за обществен транспорт от регион Ile-de-France, доколкото в него тя счита, че индивидуалните помощи, произтичащи от схемата за помощи на регион Ile-de-France в периода между май 1994 г. и 25 ноември 2008 г., представляват нови помощи, които са били „незаконно приведени в действие“.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три основания.

1. Първо основание, повдигнато в рамките на първото искане, изведено от нарушение на член 108 ДФЕС, от нарушение на член 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „Регламент № 2015/1589“) (ОВ, L 248, 2015 г., стр. 9), както и от нарушението на силата на присъдено нещо, присъща на решенията, постановени по преюдициално запитване от Съда на Европейския съюз.
 2. Второ основание, повдигнато в рамките на второто искане, изведено от нарушението на член 17 от Регламент № 2015/1589, доколкото Комисията е квалифицирала като мярка, прекъсваща погасителната давност, мярка, която не отговаря на предвидените в този член критерии за квалифициране в тази категория мерки.
 3. Трето основание, повдигнато в рамките на второто искане, изведено от нарушението на процесуалните права на третите заинтересовани лица, доколкото Комисията е счела в своето решение за откриване на процедурата, че погасителната давност е била прекъсната не от подаването на жалба до административните съдилища, а от първото искане за информация на Комисията от 25 ноември 2008 г.
-

Жалба, подадена на 23 май 2017 г. — Steifer/ЕИСК

(Дело T-331/17)

(2017/C 231/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Guy Steifer (Брюксел, Белгия) (представител: М.-А. Lucas, avocat)

Ответник: Европейски икономически и социален комитет

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 21 октомври 2002 г. на Директора на Човешките и финансови ресурси на ЕИСК, с което се отхвърля искането от 2 октомври 2002 г. на жалбоподателя да му бъде възстановена, ведно с действащите лихви, небонифицираната част от неговите пенсионни права по белгийската система, прехвърлени към схемата на Общността;
- да отмени становището за определяне на пенсията за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя, прието с решение № 360/03 А от 15 декември 2003 г., доколкото в него е изключено или не е предвидено възстановяването на периодичните просрочени плащания на неговата пенсия, които са били платени от Националната пенсионна служба на Кралство Белгия по банковата сметка на ЕИСК считано от 1 януари 2004 г. поради прехвърлянето на неговите пенсионни права;
- да осъди ЕИСК да възстанови на жалбоподателя сумата на периодичните просрочени плащания, платени от Националната пенсионна служба на ЕИСК считано от 1 януари 2004 г. на основание прехвърлянето на неговите пенсионни права, ведно с лихвите за забава по лихвения процент на ЕЦБ за нейните основни операции по рефинансиране, увеличен с два пункта към датата, на която тези възстановявания е трябвало да се извършат до пълното изплащане;
- да осъди ЕИСК да възстанови всеки месец на жалбоподателя сумата на периодичните просрочени плащания, които ще бъдат платени в бъдеще от Националната пенсионна служба по банковата сметка на ЕИСК;
- да осъди ЕИСК да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателя изтъква едно-единствено основание, изведено от нарушението на принципа за забрана на неоснователно забогатяване на Европейския съюз, на правото на собственост и на член 11, параграф 2 от Приложение VIII към Правилника за длъжностните лица, тълкуван в светлината на неговите цели, доколкото обжалваните решения изключват или не предвиждат правото на жалбоподателя да си възстанови сумата на неговата национална пенсия, която не е била взета предвид при определянето на пенсията му от Европейския съюз.

Определение на Общия съд от 3 май 2017 г. — Facebook/EUIPO — Brand IP Licensing („lovebook“)(Дело T-757/15) ⁽¹⁾

(2017/C 231/69)

Език на производството: английски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 68, 22.2.2016 г.

Определение на Общия съд от 18 май 2017 г. — Consorzio IB Innovation/Комисия(Дело T-84/17) ⁽¹⁾

(2017/С 231/70)

Език на производството: италиански

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 27.3.2017 г.

Определение на Общия съд от 5 май 2017 г. — King.com/EUIPO — TeamLava (Екрани и икони)(Дело T-95/17) ⁽¹⁾

(2017/С 231/71)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 10.4.2017 г.

Определение на Общия съд от 18 май 2017 г. — Consorzio IB Innovation/Комисия(Дело T-126/17) ⁽¹⁾

(2017/С 231/72)

Език на производството: италиански

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 121, 18.4.2017 г.

ПОПРАВКИ**Поправка на известие в Официален вестник по дело T-86/17**

(Официален вестник на Европейския съюз C 104 от 3 април 2017 г.)

(2017/C 231/73)

Известието по дело T-86/17, Le Pen/Парламент, следва да се чете по следния начин:

Жалба, подадена на 10 февруари 2017 г. — Le Pen/Парламент

(Дело T-86/17)

(2017/C 104/85)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Франция) (представители: M. Ceccaldi и J.-P. Le Moigne, avocats)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателката иска от Общия съд:

- да отмени решението на Генералния секретар на Европейския парламент с дата 5 декември 2016 г., прието в приложение на Решение 2009/C 159/01 на Бюрото на Европейския парламент от 19 май и от 9 юли 2008 г. „за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент“, изменено, с което се установява наличието на вземане спрямо жалбоподателката в размер на 298 497,87 EUR на основание недължимо платени суми като разходи за парламентарни сътрудници, с което се мотивира възстановяването на тази сума и се възлага на компетентния разпоредител с бюджетни средства в сътрудничество със счетоводството на институцията да я събере на основание член 68 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент и на членове 66, 78, 79 и 80 от Финансовия регламент („ФР“),
- да отмени дебитно известие № 2016-1560 с дата от 6 декември 2016 г., уведомяващо жалбоподателката, че спрямо нея е констатирано вземане в размер от 298 497,87 EUR съгласно решението на Генералния секретар от 5 декември 2016 г. за възстановяване на недължимо платени суми за парламентарни сътрудници, прилагане на член 68 от Мерките за прилагане на Устава и на членове 66, 78, 79 и 80 от ФР,
- да осъди Европейския парламент да заплати пълния размер на съдебните разноски по настоящото производство;
- да осъди Европейския парламент да плати на г-жа Le Pen сумата от 50 000 EUR на основание на подлежащи на възстановяване съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателката излага дванадесет основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на компетентност на автора на акта. Жалбоподателката счита, че решението на Генералния секретар на Европейския парламент от 5 декември 2016 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) е от компетентността на Бюрото на Европейския парламент и че е нямало никакво основание да се делегира приемането на решението.
2. Второто основание е изведено от липсата на мотиви, от което е опорочено обжалваното решение, въпреки че това изискване е предвидено в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

3. Третото основание е изведено от нарушението на съществени процесуални правила, доколкото обжалваното решение визиращо доклада от разследването, проведено от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и приключило на 26 юли 2016 г., който не е бил предаден на жалбоподателката. По този начин същата не е била изслушана и не е могла надлежно да използва средствата си за защита, тъй като Генералният секретар е отказал да ѝ съобщи доказателствата, на които се основава обжалваното решение.
 4. Четвъртото основание е изведено от липсата на лично разглеждане на преписката от Генералния секретар на Европейския парламент. Според жалбоподателката последният се задоволил да приеме като свой доклада на OLAF и не е разгледал лично положението ѝ.
 5. Петото основание е изведено от липсата на факти в подкрепа на обжалваното решение, както и на свързаното с него дебитно известие (наричани по-нататък „обжалваните актове“), доколкото приетите за установени факти са неверни.
 6. Шестото основание е изведено от прехвърлянето на тежестта на доказване. В тази връзка жалбоподателката счита, че не е длъжна да представя доказателство за работата на своята парламентарна сътрудничка, а напротив, компетентните власти са длъжни да докажат противното.
 7. Седмото основание е изведено от нарушението на принципа на пропорционалност, доколкото поисканата от жалбоподателката сума не е мотивирана чрез раздробяване, нито е посочен методът на изчисляване, и предполага, че парламентарната сътрудничка никога не е работила за жалбоподателката.
 8. Осмото основание е изведено от злоупотреба с власт, доколкото обжалваните актове са приети с цел да лишат жалбоподателката, депутат в Европейския парламент, от средствата за изпълнение на нейния мандат.
 9. Деветото основание е изведено от заобикаляне на процедурата. Според жалбоподателката, за да не се окаже принуден да ѝ предаде доклада на OLAF, с който разполагал, Генералният секретар е прехвърлил на OLAF искането за предаване на този доклад, което последната не е направила.
 10. Десетото основание е изведено от дискриминационното третиране и от наличието на *fumus persecutionis*, доколкото действията, свързани с настоящия спор, са насочени изключително срещу жалбоподателката и нейната партия.
 11. Единадесетото основание е изведено от нахвърлянето на независимостта на депутат и последиците от липсата на задължителни указания. Обжалваните актове несъмнено имат за цел да попречат на свободното упражняване на парламентарния мандат на жалбоподателката, като я лишат от финансовите средства, необходими за изпълнението на нейната задача. Освен това парламентарните членове не биха могли да получават инструкции от Генералния секретар относно начина, по който да изпълняват своя мандат, под страх от финансови санкции.
 12. Дванадесетото основание е изведено от липсата на независимост на OLAF, доколкото тази организация не представя никакви гаранции за безпристрастност и честност и е зависима от Европейската комисия.
-

Поправка на публикуваното в Официален вестник известие по дело T-161/17

(Официален вестник на Европейския съюз C 151 от 15 май 2017 г.)

(2017/C 231/74)

Известието по дело T-161/17, Le Pen/Парламент, трябва да се чете по следния начин:

Жалба, подадена на 11 март 2017 г. — Le Pen/Парламент

(Дело T-161/17)

(2017/C 151/49)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marion Le Pen (Сен-Клу, Франция) (представители: М. Seccaldi и J.-P. Le Moigne, avocats)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Генералния секретар на Европейския парламент с дата 6 януари 2017 г., прието на основание членове 33, 43, 62, 67 и 68 от Решение 2009/C 159/01 на Бюрото на Европейския парламент от 19 май и от 9 юли 2008 г. „за установяване на мерки по прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент“, изменено, с което се установява наличието на вземане срещу жалбоподателя в размер на 41 554 EUR въз основа на недължимо изплатени суми за парламентарни сътрудници и с което се обосновава събирането на тази сума, като на компетентния разпоредител с бюджетни средства се възлага в сътрудничество със счетоводството на институцията да я събере на основание член 68 от Мерките по прилагане и членове 66, 78, 79 и 80 от Финансовия регламент;
- да отмени дебитно известие № 2017-22 от 11 януари 2017 г., с което жалбоподателят се уведомява, че спрямо него е констатирано вземане в размер от 41 554 EUR с решението на Генералния секретар от 6 януари 2017 г. за възстановяване на недължимо изплатени суми за парламентарни сътрудници и за прилагане на член 68 от Мерките по прилагане и членове 78, 79 и 80 от Финансовия регламент;
- да осъди Европейския парламент да заплати всички съдебни разноски в настоящото производство;
- да осъди Европейския парламент да плати на г-жа Le Pen сумата от 50 000 EUR за покриване на подлежащи на възстановяване съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: пороци, засягащи процесуалната законосъобразност на обжалваните актове. Това основание съдържа пет части.
 - Първа част, съгласно която компетентността за вземане на финансови решения, засягащи членовете на Европейския парламент, принадлежи на Бюрото му, а не на Генералния секретар.
 - Втора част, съгласно която Бюрото на Европейския парламент не може да измени естеството и обхвата на своята компетентност. Генералният секретар впрочем не се позовал на никакво надлежно делегиране от страна на председателя на Бюрото на Парламента, което да го овластява да приеме и връчи обжалваните актове по повод уреждане на финансови въпроси, засягащи член на Европейския парламент.
 - Трета част, съгласно която обжалваните актове не били мотивирани в достатъчна степен и разкривали наличието на пристрастност.
 - Четвърта част, изведена от нарушение на съществени процесуални правила.

-
- Пета част, изведена от липсата на лично разглеждане на преписката от Генералния секретар на Европейския парламент.
2. Второ основание: пороци, засягащи материалноправната законосъобразност на обжалваните актове. Това основание съдържа шест части.
- Първа част, изведена от накърняване на принципите на оправдани правни очаквания и на правна сигурност.
 - Втора част, изведена от несъществуването на фактите, на които се основават обжалваните актове.
 - Трета част, съгласно която обжалваните актове били опорочени от злоупотреба с власт.
 - Четвърта част, съгласно която обжалваните актове били опорочени от злоупотреба с процесуални права.
 - Пета част, изведена от дискриминационния характер на обжалваните актове и от наличието на *fumus persecutionis*.
 - Шеста част, изведена от липсата на независимост на OLAF.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG